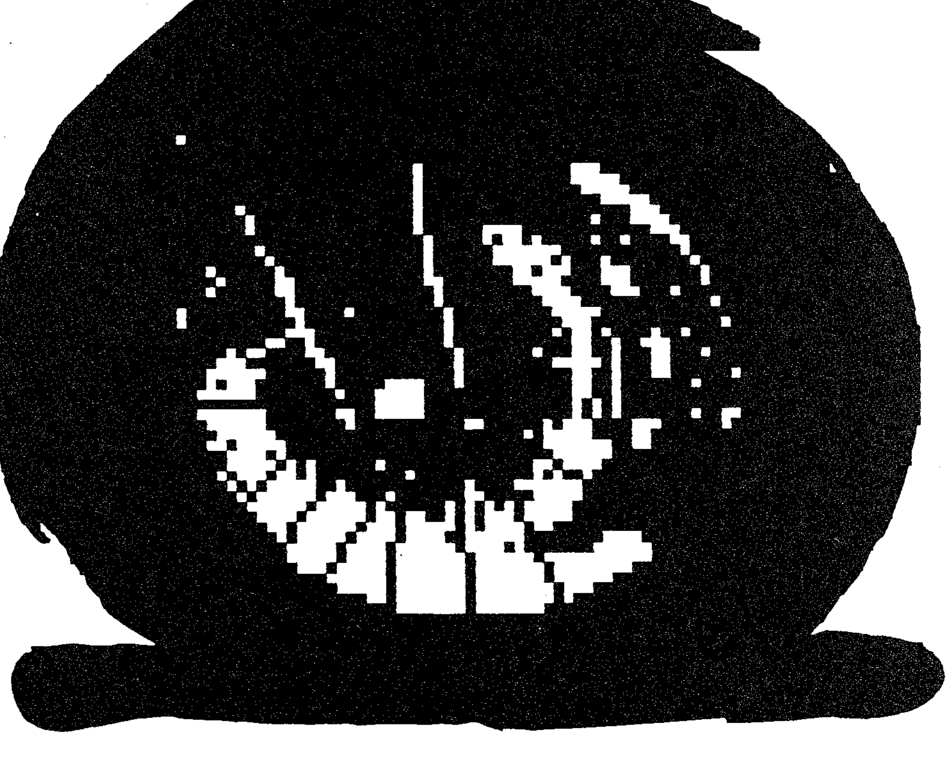
Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΠΟΥΛΑΝΕ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ,
ΚΛΕΒΟΥΝ ΚΑΣΕΤΟΦΩΝΑ
ΚΑΙ ΣΚΑΝ' ΕΛΑΣΤΙΚΑ !
(Φωνάχτηκε στη συγκέντρωση της 11-2-97).
Εμείς, προσθέτουμε : ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΑΝΗΛΙΚΟΥΣ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ...

ΑΘΗΝΑ, 14 ΦΛΕΒΑΡΗ 1997 - τεύχος 136

Όλοι μαζί να ξεφουσκώσουμε μια για πάντα τα λάστιχα της εξουσίας !

Σταυρόλεξο νο.53

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2		■							■	
3		■			■					
4							■			■
5					■	■			■	
6										
7			■							
8		■			■			■		
9							■			
10										■

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ : **1.** Τίτλος Αναρχικής εφημερίδας της περασμένης δεκαετίας. **2.** Το μικρό όνομα του Ουκρανού Αναρχικού επαναστάτη Μαχνό. **3.** Γαλλικό χρυσάφι - Αδίκημα που στηρίζεται στην αφέλεια του άλλου· στην πολιτική ζωή διαπράττεται κάθε τέσσερα χρόνια. **4,** Χαρακτηρισμός δυσάρεστης συνήθως έκπληξης (ανάποδα, γενική) - Αντιθετικός σύνδεσμος της δημοτικής. **5.** Χώρος αποθήκευσης σιτηρών ή καυσίμων - Το 84 με γράμματα (ανάποδα), **6.** Χαρακτηρισμός προγόνου εργάτη, κατά το γνωστό τραγούδι του Νικόλα Άσιμου (αιτιατ., ενικός). **7.** Άγιος της δημοτικής (ανάποδα) - Είναι ο πυροκροτητής. **8.** Ρωτάει (ανάποδα) - Συντομογραφία ενός ΜΜΕ - Απαγορεύεται από τους Αναρχικούς (ανάποδα). **9.** Αυτών ένωση είναι η ΕΙΝΑΠ - Ονομασία αυτοκινήτων με κόκκινα γράμματα στις πινακίδες κυκλοφορίες. **10.** Έμμονη ιδέα του Καστοριάδη.

ΚΑΘΕΤΑ : **1.** Τόποι κακοστημένων θεατρικών παραστάσεων. **2.** Κοινό στοιχείο της Κύπρου, της Τουρκίας και της Βρετανίας - «Πάλι, ξανά» στα ελληνικά του Ομήρου. **3.** Μορφή κινήματος - Τα οικονομικά της συμφέροντα επέβαλαν τη δικτατορία του Πινοτσέτ στη Χιλή. **4.** Μεταφορικά μετράει και την πολιτική κατάσταση. **5.** Βραχυγραφία νόμου σε εμβρυακή κατάσταση - Ουδέτερο μετοχής συνδετικού ρήματος (καθαρ.) - Ο αρσενικός τύπος της προηγούμενης μετοχής. **6.** Ζακ ... : δημιουργός γαλλικών κινηματογραφικών ταινιών - Γάλλος πρόεδρος που εκτελέστηκε από τον Ιταλό Αναρχικό Καζέριο. **7.** Ερωτηματικό (ανάποδα) - Δέντρο, αλλά και υπουργός. **8.** Παραδοσιακή μορφή ανταλλαγής προϊόντων (γενική) - Πληθυντικός άρθρου (καθαρ.). **9.** Το 301 με γράμματα - Λέγεται και «καρακόλι». **10.** Εμπρόθετος τύπος άρθρου - Ο πέμπτος απ' τους δώδεκα (ανάποδα, με άρθρο.

...έτσι απλά...

Ο 15χρονος ζήταγε απλά να ζήσει.
Εκεί, στο χωριό του, τα πράγματα ήταν δύσκολα...
Το φαΐ λιγοστό...
Δουλειά δεν έβρισκε...

Το πήρε απόφαση.
Θα ξενιτευόταν. Θα πήγαινε σε μέρος πιο ανθρώπινο. Θα δούλευε. Θα έβγαζε λεφτά. Θα έστελνε στο σπίτι. Και θα γυρνούσε έχοντας νικήσει στον αγώνα της ζωής.

Ο 15χρονος δεν ήξερε...

Δεν ήξερε ότι ο άλλος τον περίμενε. Με το δάχτυλο στην σκανδάλη.

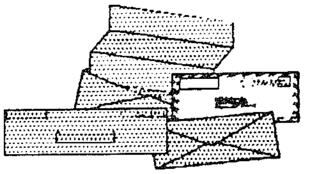
Ο 15χρονος δεν έμαθε - δεν πρόλαβε να μάθει - τί σημαίνει «σύνορα».

Ήξερε ο άλλος.

Ήξερε ο πάνοπλος Έλληνας μπάτσος.
Δεν ήξερε ο άοπλος Αλβανός ανήλικος...

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ (νο.52, τεύχος 135)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Β	Ο	Υ	Δ	Α	Π	Ε	Σ	Τ	Η
2	Α	Σ	Π	Ι	Δ	Α	■	Μ	Α	■
3	Ρ	Α	Ε	■	Ε	Τ	Σ	Ι	■	Τ
4	Κ	■	Ρ	Δ	■	■	Ε	Τ	Ο	Σ
5	Ε	Μ	■	Ι	Ν	Α	Π	■	Χ	Α
6	Λ	Ι	Μ	Π	Ε	Ρ	Τ	Α	Ι	Ρ
7	Ω	Κ	■	Α	■	Α	Η	■	■	Ι
8	Ν	Ε	Σ	Τ	Ω	Ρ	■	Μ	Η	Κ
9	Η	Λ	Ι	Ο	Γ	Α	Β	Α	Λ	Ο
10	■	Ε	Α	■	Ε	Κ	Β	Ο	Υ	Σ

γράμματα στον Αναρχικό

Αγαπητοί φίλοι,

Αφορμή γι' αυτό το γράμμα παίρνω από την είδηση σχετικά με τους Τούρκους πράκτορες, που λέγεται ότι πυρπόλησαν ελληνικά νησιά. Βέβαια, δεν είναι παράξενο αν οι «μηχανισμοί» δυο κρατών με όχι άριστες μεταξύ τους σχέσεις στέλνουν ο ένας στον άλλο πράκτορες κάθε είδους. Αν, π.χ., οι Τούρκοι πράκτορες προσπαθούν να επηρεάσουν τις μειονότητες της Δυτικής Θράκης, κάποιοι «δικοί μας» δεν θα παραλείψουν να κάνουν «παιχνίδι» με τους μουσουλμάνους Πόντιους ή με τους Κούρδους (όχι βέβαια από διεθνισμό). Πιστεύω, ότι αυτά τα γνωρίζουν οι κυβερνήσεις, αλλά, εφ' όσον δεν θέλουν να το πάνε μέχρι πόλεμο, συνήθως, τα τακτοποιούν παρασκηνιακά.

Καμιά φορά, υπάρχουν πολιτικές σκοπιμότητες που επιβάλλουν να «διαρρεύσουν» τέτοιες πληροφορίες. Ποιές ακριβώς, δεν γνωρίζω. Αυτό που καίει και τους δυο λαούς, αυτή την εποχή, είναι η οικονομική κατάσταση. Προσωπικά, πιστεύω, ότι οι κυβερνήσεις και λοιποί «μηχανισμοί» των δυο κρατών όχι απλώς είναι σε συνεννόηση μεταξύ τους για να κρατούν σε κάποια όρια τα «παιχνίδια» των πρακτόρων τους, αλλά αυτή την εποχή ειδικά έχουν βάλει μπρος έναν γενικότερο σχεδιασμό στην περιοχή για το ξεπέρασμα της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής κρίσης του συστήματος.

Όπως είναι φυσικό, τα αφεντικά κάθε χώρας το βλέπουν από τη δική τους σκοπιά. Σήμερα, δημοφιλής θεωρία μεταξύ Ελλήνων πολιτικών αναλυτών, συμβούλων κλπ. φαίνεται πως είναι αυτή που παρομοιάζει τις ελληνοτουρκικές σχέσεις με μικρογραφία του Ψυχρού Πολέμου. Αυτοί οι κύκλοι οραματίζονται ένα ανάλογο αίσιο τέλος, που θα περιλαμβάνει - μεταξύ άλλων - το διαμελισμό της πολυφυλετικής και πολιτικά - κοινωνικά ασταθούς Τουρκίας. Η Ανατολία, στους Κούρδους... Η Αλεξανδρέττα, στους Άραβες... κλπ.

Απ' όσο γνωρίζω, αυτή η θεωρία δεν συζητιέται δημόσια, αλλά καταλαβαίνουμε ότι διεξάγεται μια τέτοια συζήτηση από τα πορίσματα που γίνονται γνωστά. Όπως, π.χ., η τακτική του «ισοδυνάμου τετελεσμένου», που ανακοίνωσε πρόσφατα ο κ. Τσοχατζόπουλος ότι θα υιοθετήσει στην εθνική άμυνα σε σχέση με την Τουρκία και που, λίγες μόνο μέρες πριν, είχε αναλυθεί σε άρθρο του Οικονομικού Ταχυδρόμου (26/9/96). Αυτή η εφαρμογή της θεωρίας παιγνίων προέρχεται από τον Ψυχρό Πόλεμο.

Δημοφιλείς πρέπει να έχουν γίνει και οι θεωρίες περί «Τρίτου Κύματος» του Alvin Tobbler. Η αναδιάρθρωση, ο εκσυγχρονισμός του οπλοστασίου και η σταδιακή επαγγελματοποίηση των ενόπλων δυνάμεων αποσκοπούν στη δημιουργία ενός στρατού «Τρίτου Κύματος» - κατ' αναλογίαν των ΗΠΑ. Εδώ, το πράγμα χαλάει λιγάκι, γιατί και η Τουρκία πάει να κάνει κάτι ανάλογο, εδώ και μερικά χρόνια, υιοθετώντας το δόγμα των «αεροεπιγείων επιχειρήσεων». (Εννοώ ότι χαλάει η αναλογία με τον Ψυχρό Πόλεμο).

Επίσης, η Ελλάδα θέλει όχι μόνο στρατό, αλλά και οικονομία «Τρίτου Κύματος». Ο γενικός σχεδιασμός, που προαναφέραμε, περιλαμβάνει έναν «καταμερισμό εργασίας» για την ευρύτερη περιοχή και συγκεκριμένα : 1) Μια αναδιαρθρωμένη οικονομία, την ελληνική. Με επενδύσεις σε υψηλή (τριτοκυματική) τεχνολογία, ελαστικές εργασιακές σχέσεις, διαρκώς αυξανόμενη ανεργία και φαινόμενα αποκλεισμού. 2) Μια κλασσική βιομηχανική ζώνη «δευτέρου κύματος», τη Δυτική Τουρκία, που εισάγει προϊόντα υψηλής τεχνολογίας (βιομηχανικών εφαρμογών) απ' την πρώτη ζώνη (Ελλάδα). Διαθέτει πολλά εκατομμύρια φτηνού εργατικού δυναμικού, κυρίως τους ξερριζωμένους Κούρδους, που λόγω του πολέμου μετανάστευσαν κατά εκατομμύρια στη Σμύρνη και την Πόλη και μένουν σε παραγκουπόλεις. 3) Μια αγροτική ζώνη με «πρωτοκυματικά» χαρακτηριστικά, στα χέρια φατριών, αγάδων και λοιπών τοπικών αρχόντων, την Ανατολική Τουρκία και το Κουρδιστάν, που εισάγει μηχανολογικό εξοπλισμό από την δεύτερη ζώνη.

Αυτός ο καταμερισμός δεν έχει να κάνει με την εθνικότητα των αφεντικών, που θα επενδύουν όπου βρίσκουν υποδομή. Έλληνες θα εκμεταλλευτούν το εργατικό δυναμικό της δεύτερης ζώνης, ενώ Τούρκοι θα επενδύσουν σε υψηλή τεχνολογία στην πρώτη ζώνη.

Απομένουν ζητήματα όπου εμπλέκονται και άλλες χώρες. Στο Αιγαίο μάλλον θα υπάρξει συμβιβασμός που να βολεύει, π.χ., και την Αμερική. Το ίδιο και η Κύπρος · θα παραμείνει, επίσημα ή ανεπίσημα, στην επιρροή τριών χωρών : Ελλάδας, Τουρκίας, Αγγλίας. Ένα τέτοιο κρίσιμο σημείο δεν το εμπιστεύονται οι Αμερικανοί μόνο σε έναν συνεταίρο, ενώ και οι τρεις χώρες χαίρονται που η καθεμιά είναι άλλοθι για την παρουσία της άλλης εκεί.

Βέβαια, ένας τέτοιος σχεδιασμός θα αφήσει αρκετούς δυσαρεστημένους απ' έξω. Ένας σκηνοθετημένος ελληνοτουρκικός μινι-πόλεμος δεν μπορεί να αποκλειστεί για να παρουσιάσει τις αμοιβαίες παραχωρήσεις ως κέρδη που αποσπάστηκαν με το σπαθί μας (τους) και να καθησυχάσει τους θερμόαιμους εκατέρωθεν. Αλλά το πρόβλημα που απασχολεί εμάς είναι άλλο. Αυτοί που αύριο θα υποφέρουν από τον «ιστορικό συμβιβασμό» θα είναι οι καταπιεσμένοι κι εκμεταλλευμένοι των δυο χωρών. Είναι οι αποκλεισμένοι και ανεξασφάλιστοι «ημιεργαζόμενοι» της Ελλάδας, το εξαθλιωμένο βιομηχανικό προλεταριάτο της Δυτικής Τουρκίας, οι καταπιεσμένοι πληθυσμοί από την αντιδραστική εξουσία των ντόπιων ηγετών στην Ανατολία και πιο πέρα.

Γιατί «Τρίτο Κύμα» δεν είναι παρά ένας άλλος όρος για την έξαρση της ανισομερούς ανάπτυξης και των ταξικών αντιθέσεων στο σύγχρονο καπιταλισμό. Ένας όρος που θέλει να παρουσιάσει αυτές τις αντιθέσεις σαν ...σύγκρουση πολιτισμών. Από εδώ ξεκινάει ένα ολόκληρο παραμύθι για την απειλή της τρομοκρατίας, που είναι η νέα παγκόσμια απειλή μετά τον κομμουνισμό, ένα τέχνασμα για τον φενακισμό της αληθινής, της ταξικής απειλής. Αντιτρομοκρατία θα είναι η νέα ενοποιός ιδεολογία των αφεντικών, ειρήνη, τάξη και ασφάλεια. Και ο στρατός του «Τρίτου Κύματος», οι δυνάμεις ταχείας επέμβασης του ΝΑΤΟ, όπου θα συμμετέχουν και η Ελλάδα με την Τουρκία, δεν είναι παρά η παγκόσμια αστυνομία τους. Και οι επιχειρήσεις τους (ειρηνευτικές αποστολές, αποκατάσταση της διεθνούς νομιμότητας κλπ.) δεν θα είναι παρά γιγάντιες αστυνομικές επιχειρήσεις.

Τελειώνοντας, σημειώνω ότι για τους καταπιεσμένους (κι ενίοτε εξεγερμένους) των δυο χωρών τίθενται νέα «καθήκοντα», όπου, μεταξύ άλλων, ο διεθνισμός δεν θα είναι πια έκφραση τυπολατρείας κάποιου επαναστατικού μιλιταντισμού, αλλά αναγκαιότητα και θα έχει, μάλιστα, πολύ πρακτικό περιεχόμενο : το συντονισμό και την κοινή διεξαγωγή αγώνων ενάντια στα ελληνικά και τουρκικά αφεντικά, τώρα πια όχι μόνον ίδια, αλλά και συναδελφωμένα.

Ευχαριστώ για την υπομονή σας.
Βασίλης Ράπτης,
Χημικός Μηχανικός.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΕΙΝΑΙ ΑΔΕΡΦΙΑ

Σήμερα, ένα μέρος της Κύπρου βρίσκεται υπό την κατοχή του στρατού του φασιστικού καθεστώτος της Τουρκίας. Εκείνοι, που υποκινούν και υποθάλπουν τις εχθροπραξίες και τις συγκρούσεις με τους Ελληνοκύπριους, δεν είναι ο τουρκικός λαός, αλλά το φασιστικό καθεστώς της Τουρκίας που έχει εξελιχθεί σε μαφία και κοντρ-γκερίλλα (παρακράτος). Οι ιμπεριαλιστές, άλλωστε, δεν θέλουν να ζήσουν η ελληνοκυπριακή και η τουρκοκυπριακή κοινότητα ειρηνικά και αδερφωμένα. Οι ιμπεριαλιστές υποκίνησαν και υποκινούν την εχθρότητα και τις συγκρούσεις μεταξύ των Ελληνοκυπρίων και των Τουρκοκυπρίων.

Γι' αυτό το λόγο, οι ιμπεριαλιστές προβάλλουν συνεχώς στην επικαιρότητα την «Ελληνο-Τουρκική» εχθρότητα και την εχθρότητα «Ελληνοκυπρίων - Τουρκοκυπρίων». Ενώ οι εργαζόμενοι λαοί μας, που γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους ίδιους ιμπεριαλιστές, δεν έχουν κανένα όφελος απ' αυτή την εχθρότητα. Οι Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι είναι αδέρφια και πρέπει να ζήσουν μαζί. Το εμπόδιο για μια ανεξάρτητη και ενωμένη Κύπρο δεν είναι οι λαοί. Είναι ο ιμπεριαλισμός. Ο εχθρός είναι ο ιμπεριαλισμός. Οι εγκληματίες είναι οι ιμπεριαλιστές και οι δούλοι τους που υποκινούν το ρατσισμό και τον εθνικισμό.

Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει τίποτα να χωρίζει τις δυο κοινότητες. Γι' αυτό, ο κυπριακός λαός πρέπει να αρνηθεί την ιμπεριαλιστική λύση που στηρίζεται στην εχθρότητα των δυο κοινοτήτων. Γιατί ο κυπριακός λαός, που αποτελείται από τις κοινότητες των Ελληνοκυπρίων και των Τουρκοκυπρίων, έχει το δικαίωμα και είναι ικανός να καθορίζει την τύχη του μόνος του.

Οι τελευταίες δολοφονίες των δυο νέων Ελληνοκυπρίων, στις 11 και 14 Αυγούστου, στις εκδηλώσεις για την 22η επέτειο της εισβολής του στρατού του φασιστικού καθεστώτος της Τουρκίας στην Κύπρο, όπου εκτός από στρατιώτες και αστυνομικοί συμμετείχαν και οι φασίστες που στάλθηκαν από την Τουρκία, δείχνουν τις προθέσεις του ιμπεριαλισμού. Απόδειξη γι' αυτό, η στάση των δυνάμεων του ΟΗΕ, που έμειναν απλοί θεατές των συγκρούσεων και των δολοφονιών.

Οι επιθέσεις και οι δολοφονίες δημοκρατών δημοσιογράφων, στην Κύπρο από την κοντρ-γκερίλλα, είναι κι αυτές μέρος αυτών των σχεδίων. Ο μαφιόζος, στέλεχος της κοντρ-γκερίλλα και φασίστας Αμπντουλλάχ Τσατλί, που σκοτώθηκε σε τροχαίο στις 3 Νοέμβρη 1996 στο Σουσουρλούκ, ήταν οργανωτής και καθοδηγητής των φασιστών Γκρίζων Λύκων, στις επιθέσεις της 11 - 14 Αυγούστου 1996 και πολλές δραστηριότητες στην Κύπρο.

Το DHKP-C (Επαναστατικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Κόμμα - Μέτωπο) πιστεύει ότι το Κυπριακό μπορεί να λυθεί μόνο στη βάση της φιλίας και της αλληλεγγύης των Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Το όραμα και το σύνθημά μας είναι μια ανεξάρτητη, ενωμένη και δημοκρατική Κύπρος, όπου θα ζήσουν οι Ελληνοκύπριοι και οι Τουρκοκύπριοι μαζί και αδερφωμένα.

Ο Τουρκικός, ο Ελληνικός και ο Κυπριακός Λαός θέλουν φιλία και όχι εχθρότητα. Η πραγματική Ειρήνη και Αδελφοσύνη στο Αιγαίο και στην Κύπρο είναι δυνατή μόνο όταν θα πάρουν οι λαοί την τύχη τους στα δικά τους χέρια. Όλοι ξέρουμε ότι η τάξη και οι λύσεις, που επιβάλλουν οι ιμπεριαλιστές και οι ντόπιοι συνεργάτες τους, έφεραν μόνο δεινά και θάνατο στους λαούς της περιοχής και δεν κατόρθωσαν να φέρουν την Ειρήνη στην Κύπρο.

Η πραγματική λύση του Κυπριακού είναι δυνατή μόνο με μια ανεξάρτητη, ενωμένη και δημοκρατική Κύπρο. Ανεξάρτητη και δημοκρατική Κύπρος : Αυτό το όραμα μπορούμε να το πετύχουμε μόνο με την φιλία, την αλληλεγγύη και τη συνεργασία των λαών μας. Δεν υπάρχει άλλη λύση, για να κυριαρχήσουν στο νησί η ειρήνη και η ευημερία.

Εκ μέρους του DHKP-C χαιρετίζουμε θερμά τον αδελφό Ελληνικό και Κυπριακό λαό και εκφράζουμε τη φιλία και την αλληλεγγύη των λαών μας, Τούρκων, Κούρδων και όλων των εθνοτήτων στην Αμφικτυονία των Λαών της Ανατολής και σ' όλους τους εκπροσώπους που παρευρίσκονται.

- Κάτω οι ιμπεριαλιστές και οι ντόπιοι συνεργάτες τους !
- Ζήτω η Αδελφοσύνη και Φιλία των Λαών της Κύπρου !
- Ζήτω η Ανεξάρτητη και Δημοκρατική Κύπρος !
- Ζήτω η Διεθνής Αλληλεγγύη !

Είκοσι άνθρωποι χάθηκαν στα νερά του Αιγαίου... Δεν είναι οι πρώτοι. Φοβόμαστε ότι δεν θα είναι και οι τελευταίοι.

Το ΔΥΣΤΟΣ, που αναποδογύρισε πνίγοντας τους 20 ναυτικούς στις 29/12/96, έμεινε αβοήθητο επί ώρες.

Το υπουργείο εμπορικής ναυτιλίας, το πολεμικό ναυτικό, η αεροπορία δεν έκαναν ό,τι υποτίθεται πως είχαν καθήκον να κάνουν.

Φυσικά, οι περισσότερες ευθύνες βαραίνουν τον υπουργό Σταύρο Σουμάκη.

Οι ευθύνες, ωστόσο, δεν περιορίζονται στην μη έγκαιρη κινητοποίηση των μηχανισμών διάσωσης.

Το «ραδιοβοήθημα» του πλοίου εξέπεμψε ένα σήμα κινδύνου, που ακούστηκε στην Ισπανία. Το σήμα, ωστόσο, δεν περιείχε «λεπτομέρειες», π.χ. : την ακριβή θέση του πλοίου που κινδύνευε, την ακριβή φύση του κινδύνου που αντιμετώπιζε, την κρισιμότητα της κατάστασης.

Στα δελτία ειδήσεων και στις εφημερίδες, αναφέρθηκε ότι ανάμεσα στα θύματα ήταν και ο «ραδιοτηλεγραφητής» του ΔΥΣΤΟΣ.

Δεν αναφέρθηκε κανείς ΑΣΥΡΜΑΤΙΣΤΗΣ !

ΓΙΑΤΙ;

<u>ΜΗΠΩΣ, ΕΠΕΙΔΗ, ΑΠΛΟΥΣΤΑΤΑ ΑΣΥΡΜΑΤΙΣΤΗΣ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ;!!!</u>

Γιατί δεν υπήρχε;

<u>ΓΙΑΤΙ, ΜΕ ΝΟΜΟ, ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΠΙΑ ΣΤΑ ΠΛΟΙΑ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ ΧΩΡΙΣ ΑΣΥΡΜΑΤΙΣΤΗ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΣΥΡΜΑΤΟ, ΕΠΕΙΔΗ ΕΤΣΙ ΟΙ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΕΣ ΓΛΥΤΩΝΟΥΝ ΛΕΦΤΑ !!!</u>

Έτσι, λοιπόν, χάθηκαν 20 άνθρωποι, μόνο και μόνο για να μην λιγοστέψουν τα κέρδη των πλοιοκτητών, της ΑΓΕΤ... Για να μην λιγοστέψει η βοήθεια του μεγάλου κεφαλαίου προς την «σοσιαλιστική» κυβέρνηση και τον Σουμάκη...

Πριν από λίγο καιρό (1-2 χρόνια πάνε), ένα άλλο πλοίο, το ΕΣΘΟΝΙΑ, πήρε μαζί του στον υγρό τάφο 800 ανθρώπους.

Οι λόγοι εκείνης της τραγωδίας, είναι οι ίδιοι ακριβώς λόγοι της τραγωδίας του ΔΥΣΤΟΣ.

Ο υπουργός κι οι αρμόδιοι γνώριζαν τί είχε συμβεί στο ΕΣΘΟΝΙΑ. Γνώριζαν τί έχει συμβεί και σε πολλά άλλα πλοία από τότε. Γνώριζαν τί θα μπορούσε να συμβεί στο ΔΥΣΤΟΣ. Και γνωρίζουν πολύ καλά τί θα συμβεί και σε άλλα, δυστυχώς, πλοία.

Γνωρίζουν. Κι όμως δεν δίνουν δεκάρα για τις ζωές που χάθηκαν και - ακόμη φρικτότερο - θα χαθούν.

Δεν δίνουν δεκάρα, γιατί τσεπώνουν δισεκατομμύρια από τους πλοιοκτήτες, από τους εφοπλιστές, από τις εταιρείες των αυτομάτων ηλεκτρονικών και παντελώς ΑΧΡΗΣΤΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ.

<u>ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ ΛΟΙΠΟΝ Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΣΟΥΜΑΚΗ.</u>
<u>ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΛΛΟΣ ΘΑ ΒΡΕΘΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙ...</u>
<u>ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΑΝΕΝΟΧΛΗΤΗ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ Η **ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ**.</u>

Στις 27/12/96, εγκατέλειψε τα εγκόσμια ο Γιώργος Σωτηρχόπουλος.

Λίγοι έτυχε να το ακούσουν κι ελάχιστοι από αυτούς τους λίγους θυμήθηκαν ποιός ήταν ο Σωτηρχόπουλος...

Ευτυχώς, για την ιστορία αυτού του τόπου, υπάρχουν κάποια έντυπα, που, πέρα από αρχείο, διαθέτουν και ευαισθησία (ίσως περισσότερο απαραίτητη στην ιστορική έρευνα κι οπωσδήποτε εκ των ων ουκ άνευ στην θεώρηση της ιστορίας ως εργαλείου σχεδιασμού του μέλλοντος).

Γράφει, λοιπόν, το ΠΟΝΤΙΚΙ της 31/12/96 :

- Τότε είχε μαγαζί στην οδό Γ. Σταύρου 10, της Θεσσαλονίκης. Έπιπλα. Η δουλειά του ήταν λουστραδόρος. Το μεσημέρι της μοιραίας Τετάρτης, που δολοφονήθηκε ο Λαμπράκης, ζήτησε από τον Γκοτζαμάνη να πάει το απόγευμα και να μεταφέρει με το τρίκυκλό του μια λουστραρισμένη κρεβατοκάμαρα. Το αγόρι ήταν καλό, ο αγωγιάτης όμως είχε... άλλη δουλειά. Ο διάλογός τους ήταν ο εξής :

ΓΚ.: Δεν μπορώ απόψε, έχω δουλειά.
ΣΩΤ.: Έλα κι αργότερα, στις 7 - 7.30. Θα είμαι ως το βράδυ εδώ,
ΓΚ.: Έχω δουλειά σου λέω! Απόψε θα κάνω τη μεγάλη τρέλα! Μέχρι που θα σκοτώσω άνθρωπο!!!
ΣΩΤ.: Τι είναι αυτά που λες; Έχεις τίποτα με κανέναν;
ΓΚ.: Όχι... αλλά θα το μάθεις πολύ σύντομα. Αύριο μπορεί να το μάθεις!...

ΟΤΑΝ Ο ΣΩΤΗΡΧΟΠΟΥΛΟΣ την επομένη διάβασε για τη σύλληψη του Γκοτζαμάνη μετά το θανάσιμο τραυματισμό του Λαμπράκη, αισθάνθηκε σαν κεραυνόπληκτος. Ώστε αυτό ήταν... Έσπευσε αμέσως να δημοσιοποιήσει από τον Τύπο τη στιχομυθία και μετά, στην ανάκριση, μπαίνοντας όμως έτσι ο ίδιος στόχος του κράτους και του παρακράτους!

- Δυο άτομα με πολιτικά τον παρακολουθούσαν συνεχώς - εκείνες τις μέρες στη Θεσσαλονίκη η παρακολούθηση μαρτύρων, δημοσιογράφων κ.λπ. ήταν στην... ημερήσια διάταξη.
- Και μια μέρα, την ώρα που πήγαινε στο γραφείο του ανακριτή, δέχεται επίθεση από αγνώστους που τον παρακολουθούν μ' ένα ημιφορτηγό : ένας κατεβαίνει, τον αρπάζει και τον χτυπάει στο κεφάλι μάλλον με κλομπ από καουτσούκ. Μεταφέρθηκε σε αφασία στο νοσοκομείο...

ΤΟ ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΣ ΜΑΤΑΙΑ προσπαθούσε να τρομοκρατήσει τους μάρτυρες, όποιον ήξερε κάτι για την «υπόθεση Λαμπράκη». Σιγά - σιγά το κουβάρι ξετυλιγόταν...

Δυο υποκαταστήματα τραπεζών «κτυπήθηκαν» με γκαζάκια, τη νύχτα της 29 προς 30/12/96, στην περιοχή των Εξαρχείων.

Στις 30/12/96, ο «Μαχητικός Ανταρτικός Σχηματισμός» (κατ' άλλους «Ανταρτικός Σχηματισμός Τουπακαμάρος») ανέλαβε την ευθύνη της βόμβα στην περουβιανή πρεσβεία της Αθήνας.

Έχουμε ξαναναφερθεί στους «ανταρτικούς σχηματισμούς» και δεν θα επαναλάβουμε τα όσα είπαμε.

Απλά θα πούμε ότι στη Λίμα, σε μια κανονική αντάρτικη (χωρίς εισαγωγικά) επιχείρηση, δεν άνοιξε ρουθούνι.

Εδώ, μια γυναίκα τραυματίστηκε ελαφρά.

Ίσως, να μην έχει μεγάλη σημασία η επισήμανση, αλλά πώς να το κάνουμε; Δεν είναι όλοι «επαγγελματίες»...

Φυσικά, δεν ήταν λόγοι «υγείας» οι λόγοι της παραίτησης του υφυπουργού εξωτερικών Χρήστου Ροζάκη. Κοινό μυστικό αποτελεί η διαφωνία του με την ηγεσία του υπουργείου εθνικής άμυνας (λόγω «ΕΑΔ», δηλαδή, «Ενιαίο Αμυντικό Δόγμα»), αλλά και με τον Πάγκαλο για τον χειρισμό του Κυπριακού.

Το ΠΑΣΟΚ έσπευσε - φυσικά κι αναμενόμενα - να καλύψει το θέμα, αν και κάποια στελέχη του , ξεσπάθωσαν κυριολεκτικά κι απροσχημάτιστα, εναντίον του πρώην υφυπουργού. Ανάμεσα στους τελευταίους, επισημαίνουμε το Στέλιο Παπαθεμελή, που όπως φαίνεται εποφθαλμιά τη θέση. →→→

Αργά το βράδυ της 9/1/97 αστυνομικοί - που προφανώς δεν είχαν πώς να περάσουν την ώρα τους - θεώρησαν καλό να ενοχλήσουν όσους πολίτες τολμούσαν να περάσουν από τον κήπο του Αρχαιολογικού Μουσείου της Αθήνας. Ειρήσθω εν παρόδω ότι ο δήμαρχος και οι αρχές της πόλης - που πρόσφατα, με την ευκαιρία των γιορτών, φωταγώγησαν ακόμη και κάποια απίθανα στενά - στην περιοχή του Μουσείου έχουν επιβάλει πλήρη συσκότιση. Όχι βέβαια για τον φόβο κάποιας αεροπορικής επιδρομής με στόχο την πολιτισμική μας κληρονομιά. Απλά και μόνο, επειδή εκεί, μέσα στο σκοτάδι, βρίσκουν καταφύγιο τα λαγωνικά της ΕΛ.ΑΣ. Από τη σκοτεινή τους λόχμη, λοιπόν, εκείνο το βράδυ, είδαν κάποιοι αυτοκίνητο να σταματάει. Ο οδηγός βγήκε και τόλμησε να κατευθυνθεί προς τα καρτοτηλέφωνα. Αυτό ήταν ! Όταν ο οδηγός, λοιπόν, ξαναμπήκε στο αυτοκίνητο και ξεκίνησε (αφού, ως γνωστόν, τα καρτοτηλέφωνα του Μουσείου δεν δουλεύουν, αλλά χρησιμεύουν μόνο σαν δόλωμα ώστε να πέφτουν οι περαστικοί στο στημένο κάθε βράδυ δόκανο των οργάνων του ...νόμου), οι Σαΐνηδες μπήκαν κι αυτοί στο περιπολικό τους και τον πήραν από πίσω. Στην αρχή της λεωφόρου Αλεξάνδρας, ο πολίτης οδηγός τους πήρε είδηση. Και στάθηκε να δει τι ήθελαν.

Τα σαΐνια πετάχτηκαν αμέσως από το περιπολικό, με τα δάχτυλα στις σκανδάλες των περιστρόφων. Άρπαξαν απ' τα μαλλιά τον πολίτη οδηγό και τον συνοδηγό του (γιο του πρώτου) και τους έσυραν έξω. Τους έβαλαν να ξαπλώσουν μπρούμυτα στο οδόστρωμα και τους υπέβαλαν σε σωματική έρευνα. Όταν δεν βρήκαν τίποτε, άνοιξαν το πίσω μέρος του αυτοκινήτου (ήταν ένα κλειστό «βαν»). Τα πρόσωπά τους φωτίστηκαν και μια άγρια κραυγή χαράς βγήκε από τα στόματά τους : «Τί είναι αυτό;» ρώτησαν, δείχνοντας μια στοίβα ...τεύχη του Αναρχικού ! «Τώρα την βάψατε !» είπαν θριαμβευτικά στους αιχμαλώτους τους. Και, με τη συνοδεία δέκα περίπου ακόμη περιπολικών και ζητάδων που είχαν σπεύσει στο μεταξύ, τους οδήγησαν στην Ασφάλεια...

Περασμένα μεσάνυχτα, ο οδηγός του αυτοκινήτου οδηγήθηκε σε κάποιο γραφείο για ανάκριση. Σ' ένα τραπέζι υπήρχαν τα «πειστήρια» : Ένας σουγιάς. Ένα κουτί με 40 γραμμάρια καπνογόνας ουσίας, από αυτήν που χρησιμοποιείται στα σκηνοθετικά εφέ κατά το γύρισμα κινηματογραφικών ταινιών. Ένα πλαστικό φακελλάκι με ...πολύχρωμες πλαστελίνες. Ένα χαρτονένιο κουτάκι με ...πρησίνια. Ένα κουτάκι με φωτοβολίδες, ηλικίας 12 ετών όπως προέκυπτε από τη σχετική αναγραφόμενη ημερομηνία λήξης. Δυο κομμάτια καλωδίου, μήκους περίπου 20 εκατοστών το καθένα. Τέλος, το ρολόι του αυτοκινήτου, που είχε ξηλωθεί από το καντράν. Σε μια γωνιά του τραπεζιού, υπήρχαν και τα τεύχη του Αναρχικού. Έλειπε μόνο η φωτογραφία του Τσε και η σημαία με το άστρο της επανάστασης.

Αρχίσανε κι οι ερωτήσεις, σκοπίμως ασαφείς έως σκοπίμως σαφέστατες : «Γιατί ο Αναρχικός συμπαραστέκεται σε άτομα και ομάδες προς τις οποίες διαφωνεί ιδεολογικά;», «Ποιός μπαινοβγαίνει στο γραφείο του Α;», «Γιατί στο τεύχος γράφει πως ο Μαρίνος δολοφονήθηκε, ενώ είναι γνωστό πως αυτοκτόνησε» ή «Ήσουνα στην πορεία συμπαράστασης στον Β;», «Γιατί δεν ήσουνα στην συγκέντρωση αλληλεγγύης στον Γ;», κλπ....

Τελικά, τα πλεοπτικά κανάλια δεν ειδοποιήθηκαν να βιντεοσκοπήσουν τα «ευρήματα». (Κρίμα στον κόπο που έκαναν να τα στήσουν τόσο όμορφα που να θυμίζουν τη ...γιάφκα της Ε. Ο. 31 Φλεβάρη...). Ίσως, επειδή στην κατ' οίκον έρευνα (όπου ξύπνησαν, μέσα στα άγρια χαράματα της 10/1/97, τη γυναίκα και μητέρα και τον μικρότερο γιο και αδελφό των συλληφθέντων) δεν βρέθηκαν ούτε τα καλάσνικωφ, ούτε οι ρουκέτες, ούτε οι δυναμίτες... Όπως δεν βρέθηκαν και στις έρευνες που έγιναν στα δυο μαγαζιά που είχε κάποτε ο συλληφθείς (το ένα κλειστό εδώ και 15 και το άλλο εδώ και 12 χρόνια).

Έτσι, γύρω στις 12 το μεσημέρι της 10/1/97, οι δυο συλληφθέντες οδηγήθηκαν στο κτίριο 16 της πρώην Σχολής Ευελπίδων για να παρουσιαστούν - όπως ορίζει ο νόμος - στον εισαγγελέα ποινικής δίωξης.

Στο σημείο αυτό, θα πρέπει ν' ανοίξουμε μια παρένθεση (την έχουμε ξανανοίξει στο παρελθόν, αλλά δυστυχώς δεν λέει να κλείσει...) :
Σε κάποιαν εποχή, χαμένη στο λυκόφως της ιστορίας του ελληνικού κράτους και της ελληνικής δικαιοσύνης, κάποιοι νομοθέτες είχαν αποφασίσει πως η άσκηση της ποινικής δίωξης - δηλαδή η σύνταξη του κατηγορητηρίου - δεν έπρεπε να είναι έργο των αστυνομικών και των χωροφυλάκων, που δεν σκάμπαζαν από νομικά, αλλά έργο των εισαγγελέων, που σκάμπαζαν...
Από τότε, λοιπόν, μέχρι και σήμερα, πιστοί στις αρχαίες παραδόσεις, οι κάθε λογής, νόμοι, διατάγματα, κώδικες κι εγκύκλιοι ορίζουν με θρησκευτική ευλάβεια την τήρηση αυτής της τελετής, κάθε φορά που κάποιος άνθρωπος συλλαμβάνεται από τα όργανα της εκτελεστικής εξουσίας.
Μόνο που οι καιροί έχουν αλλάξει...
Αν τότε δεν σκάμπαζαν από νομικά οι μπάτσοι κι οι χωροφυλάκοι, σήμερα, δεν σκαμπάζουν από νομικά ούτε οι εισαγγελείς...
Αυτό τουλάχιστον σκεφτήκαμε, όταν είδαμε πως το μόνο έργο που παρήγαγε ο κύριος εισαγγελέας (βλέπετε, θεωρείται κι αυτός εργαζόμενος) ήταν να βάλει μια τζίφρα σ' ένα χαρτί που του έδωσαν οι αστυνομικοί που φρουρούσαν τους συλληφθέντες. Να σημειώσουμε, εδώ, πως το χαρτί δεν το διάβασε καν (αν και σύμφωνα με τις μετρήσεις της στατιστικής υπηρεσίας της χώρας, ο αναλφαβητισμός περιορίζεται σε λιγότερο από 0,5 %, φαίνεται πως όλοι οι εισαγγελείς που ξέρουμε ανήκουν σ' αυτή τη θλιβερή μειονότητα των αναλφαβήτων, αφού ποτέ δεν τους είδαμε να διαβάζουν - έστω για τα προσχήματα - τα χαρτιά που τους παρουσιάζει η αστυνομία). Έπειτα, ο κύριος εισαγγελέας είπε : «Στο αυτόφωρο».
Άδικο έχουμε, λοιπόν, που τόσα χρόνια φωνάζουμε πως πρέπει να καταργηθεί ο θεσμός του εισαγγελέα;
Τί πρόσφερε ο παραπάνω κύριος, ώστε να δικαιολογούνται οι όχι ευκαταφρόνητες του απολαβές του σε βάρος του κρατικού μπεζαχτά (που μας βαραίνει όλους); Τί προσφέρουν όλοι οι εισαγγελείς, που να μην το προσφέρουν οι αστυνομικοί μας;
Σκεφτείτε τί οικονομία θα κάναμε (και πόσο πιο εύκολη θα ήταν η σύγκλιση) αν απολύονταν όλοι οι εισαγγελείς και αυξανόταν κατά τι ο μισθός των αστυνομικών που θα υπέγραφαν μόνοι τους τα χαρτιά τους...
Άσε που δεν θα μπορούσε κανείς - στην περίπτωση αυτή - να τους κατηγορήσει για αναλφαβητισμό, αφού οι ίδιοι συντάσσουν αυτά τα έγγραφα.

Στο αυτόφωρο, η διαδικασία ήταν σύντομη... Ιδιαίτερα σύντομη, αφού δεν υπήρχαν μάρτυρες κατηγορίας. Όταν λέμε «δεν υπήρχαν», εννοούμε «δεν υπήρχαν», αφού δεν περιλαμβανόταν κανείς τέτοιος μάρτυρας στο κατηγορητήριο. Ούτε τα «πειστήρια» υπήρχαν. Το δικαστήριο δίκασε με βάση τις καταθέσεις των αστυνομικών που είχαν δοθεί στους αστυνομικούς.... Ο γιος αθωώθηκε. Ο πατέρας καταδικάστηκε σε φυλάκιση 10 μηνών και σε χρηματική ποινή 200.000 δρχ. για «παράνομη οπλοφορία και οπλοκατοχή» (αυτό ήταν ο σουγιάς που βρέθηκε στο αυτοκίνητο) και σε άλλα τόσα για «κατοχή και μεταφορά εκρηκτικών υλών» (αυτό ήταν η καπνογόνα πυρίτιδα)...

συνέχεια στη σελίδα 15

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΞΕΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Στις 5 του περασμένου Σεπτέμβρη, ο διευθυντής της CIA, John Deutch, έδωσε διάλεξη στο Georgetown University. Το θέμα του ήταν ***«Η Καταπολέμηση της Ξένης Τρομοκρατίας»****. Παρουσιάζουμε το πλήρες κείμενο αυτής της διάλεξης, πιστεύοντας ότι είναι άκρως ενδιαφέρον και για όσα λέει και για όσα δεν λέει. Οι σημειώσεις και οι υπογραμμίσεις είναι δικές μας.*

Πριν ένα σχεδόν χρόνο, είχα αναφερθεί στο μέλλον της U. S. Intelligence Community (USIC = Κοινότητα των υπηρεσιών πληροφοριών των Η.Π.Α.) [1]. Από τότε, πιστεύω, έχουμε σημειώσει μεγάλη πρόοδο - ιδιαίτερα στον τομέα που θέλω να συζητήσω σήμερα - στη μάχη μας ενάντια στην ξένη τρομοκρατία.

Θέλω να συζητήσω αυτό το πολύ σοβαρό θέμα με τρεις τρόπους :

Πρώτο, η όλο και πιο επικίνδυνη απειλή της ξένης τρομοκρατίας.

Δεύτερο, τα βήματα που έχουμε κάνει στην USIC για να αντιμετωπίσουμε αυτή την απειλή - συμπεριλαμβανομένου και του εκτεταμένου ρόλου της human intelligence (HUMINT = ανθρώπινη συλλογή πληροφοριών. Με άλλα λόγια της συλλογής πληροφοριών από ανθρώπους) [2], στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Τρίτο, θέλω να σας μιλήσω για τη νέα μας πρωτοβουλία για την αύξηση των αντιτρομοκρατικών μας ικανοτήτων.

Αυτή η πρωτοβουλία

θα αυξήσει τις δυνατότητές μας να αναγνωρίζουμε τους τρομοκράτες,

θα αυξήσει τις δυνατότητές μας να εμποδίζουμε τις τρομοκρατικές τους ενέργειες

και θα αυξήσει τις δυνατότητές μας να ενεργούμε δυναμικά και αποτελεσματικά ενάντια στους ξένους τρομοκράτες, όπου κι αν βρίσκονται. Επαναλαμβάνω, όπου κι αν βρίσκονται.

Παίρνουμε αυτά τα μέτρα, επειδή - όπως καταλαβαίνει το ακροατήριο - η ξένη τρομοκρατία αποτελεί μείζον και διογκούμενο πρόβλημα για την εθνική ασφάλεια.

Διάφορα γεγονότα του περασμένου χρόνου έχουν θέσει το πρόβλημα αυτό σε όλους μας εδώ πέρα :

Οι βομβιστικές επιθέσεις αυτοκτονίας στο Ισραήλ, φέτος την άνοιξη, που οδήγησαν στην διεθνή συνδιάσκεψη κορυφής για την τρομοκρατία, στο Σαρμ Εσ-Σέιχ.

Η βομβιστική ενέργεια στο στρατιωτικό κέντρο εκπαίδευσης OPM/SANG, που κόστισε τη ζωή σε 5 πολίτες των ΗΠΑ στο Ριάντ της Σαουδικής Αραβίας, τον περασμένο Νοέμβρη.

Το παγιδευμένο φορτηγό που σκότωσε 19 μέλη του προσωπικού υπηρεσίας των ΗΠΑ στο Αλ Κομπάρ Τάουερς στο Νταχράν της Σαουδικής Αραβίας, τον Ιούνιο.

Υπάρχει ακόμη η πιθανότητα κάποια τρομοκρατική ενέργεια να ευθύνεται για την πτώση της πτήσης 800 της TWA, τον Ιούλιο, που κόστισε περισσότερες από 200 ζωές.

Ακόμη, το Μάρτη του 1995 η χρήση του νευραερίου SARIN από την αίρεση του Αουμ Σινρίκο, στο Τόκυο, ενάντια στο σύστημα του υπογείου σιδηροδρόμου του Τόκυο, αποδεικνύει την πραγματικότητα : οι τρομοκράτες μπορούν να προχωρήσουν πέρα από τη χρήση συμβατικών εκρηκτικών, στη χρήση χημικών ή βιολογικών όπλων [3].

Δεν είναι περίεργο που το Αμερικανικό κοινό θέλει να μάθει περισσότερα γι' αυτή την τρομακτική απειλή εναντίον της ζωής Αμερικανών, καθώς και για το τί κάνει η κυβέρνηση για να την αντιμετωπίσει.

Η USIC έχει προβλέψει για κάποιο χρονικό διάστημα μια αύξηση της φονικής ικανότητας της διεθνούς τρομοκρατίας. Κύριες πηγές αυτής της απειλής είναι ριζοσπαστικές Ισλαμικές φονταμενταλιστικές ομάδες - Χεζμπολλάχ, Αλ Γκαμαάτ, Χαμάς και άλλες - που είναι έτοιμες να χρησιμοποιήσουν τον τρόμο για την προώθηση των σκοπών τους στη Μέση Ανατολή και σε άλλα μέρη του κόσμου [4].

→→→

1. Η U. S. Intelligence Community είναι το «μικτό επιτελείο πληροφοριών» των ΗΠΑ, όπου συμμετέχουν, εκτός από τη C.I.A. (Central Intelligence Agency = Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών), το F.B.I. (Federal Bureau of Investigation = Ομοσπονδιακό Γραφείο Ερευνών), η D.I.A. (Defense Intelligence Agency = Υπηρεσία Πληροφοριών Άμυνας - στρατιωτική), η N.S.A. (National Security Agency = Υπηρεσία Εθνικής Ασφαλείας) και πολλές άλλες υπηρεσίεςμικρότερου μεγέθους και εμβέλειας. Αυτός ο κυκεώνας υπηρεσιών ασφαλείας και πληροφοριών οφείλεται στο αμερικανικό «πληροφοριακό-ασφαλειακό δόγμα», κατά το οποίο κάθε δημόσια υπηρεσία έχει τη δική της υπηρεσία ασφαλείας και πληροφοριών. Όπως είναι φυσικό, οι υπηρεσίες αυτές δεν διακρίνονται πάντοτε για την άψογη συνεργασία τους και, ως εκ τούτου, για την αποτελεσματικότητά τους. Ωστόσο, αυτό το σχήμα της «οριζόντιας διασύνδεσης» των υπηρεσιών ασφαλείας/πληροφοριών βοηθάει στη «δημοκρατική βιτρίνα» του αμερικανικού παρακράτους και στην ευκολότερη αποδοχή του από τους πολίτες των ΗΠΑ, οι οποίοι - πολύ περισσότερο από τους «ξένους; τρομοκράτες» - αποτελούν τον «εχθρό». Ακόμη, αυτή η πολυδιάσπαση και ο κατακερματισμός του μηχανισμού ασφάλειας/πληροφοριών των ΗΠΑ προκαλεί σύγχυση στον ενδεχόμενο «εχθρό» που θα ήθελε να έχει μια σαφή εικόνα της κατάστασης.
2. Ο όρος «HUMINT» (που τόσο επιτακτικά παραπέμπει στο οργουελιανό 1984) θα πρέπει να εξεταστεί σε αντιδιαστολή με τους όρους «SATINT» (Satelite Intelligence = Δορυφορική συλλογή πληροφοριών), «COMPINT» (Computer Intelligence = Κομπιουτερική συλλογή πληροφοριών) κλπ., αλλά και με τους όρους «TECHINT» (Technical Intelligence = Συλλογή τεχνικών πληροφοριών), «INDINT» (Industrial Intelligence = Συλλογή βιομηχανικών πληροφοριών) κλπ. Έτσι, λοιπόν, ως «HUMINT» δεν θεωρούνται μόνο οι συλλέκτες των πληροφοριών (πράκτορες κατ' αντιδιαστολή προς τους κατασκοπευτικούς δορυφόρους ή τους υπολογιστές), αλλά και το περιεχόμενο των συλλεγομένων πληροφοριών (προσωπικές/ατομικές πληροφορίες κατ' αντιδιαστολή προς τις τεχνικές, οικονομικές, στατιστικές...).
3. Τον τελευταίο καιρό, π.χ., στις ΗΠΑ έχει ξεσπάσει πραγματική υστερία οφειλόμενη στη «Νόσο του Κόλπου», που υποτίθεται ότι έχει προσβάλει τους Αμερικανούς που εισέβαλαν στο Ιράκ και - υποτίθεται - έχουν προσβληθεί από χημικά όπλα.
4. Η έλλειψη επαγγελματικότητας, στο σημείο αυτό, δείχνει ότι ο διευθυντής της CIA δεν είναι ένας απλός και ξεκάθαρος τεχνοκράτης, αλλά εκφραστής κι εφαρμοστής της επιλεκτικής (στην περίπτωση μεταξύ Ισραήλ - Παλαιστίνης) εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ.

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΞΕΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Οι λόγοι για τους οποίους οι ΗΠΑ αποτελούν πιθανό στόχο αυτών των τρομοκρατών έχουν δηλωθεί με σαφήνεια από τον γερουσιαστή της Νεμπράσκα, Bob Kerry : βρισκόμαστε σε μια μοναδική θέση μέσα στον κόσμο, τόσο λόγω της εξωτερικής μας πολιτικής, όσο και λόγω του ηγετικού μας ρόλου στην οικονομία. Οι δυνάμεις μας στη Σαουδική Αραβία, στη Βοσνία, στην Τουρκία [5] και αλλού προωθούν την ειρήνη. Θεωρούνται, ωστόσο, απειλή από αυτές τις ριζοσπαστικές Ισλαμικές ομάδες. Είμαστε επικεφαλής στον παγκόσμιο αγώνα ενάντια στην τρομοκρατία, το έγκλημα και το λαθρεμπόριο ναρκωτικών [6].

Ο γερουσιαστής Kerry έχει, βέβαια, δίκιο. Ο ηγετικός ρόλος των ΗΠΑ στον αγώνα για την ειρήνη και τη δημοκρατία μας κάνει εχθρούς αυτών των μικρών τρομοκρατικών ομάδων. Και επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω ότι πρόκειται για σχετικά μικρές ομάδες - οπωσδήποτε όχι για όλα τα Μουσουλμανικά έθνη και λαούς [7].

Αυτές οι ομάδες χρησιμοποιούν τον τρόμο ως τον μοναδικό τρόπο καταπολέμησης της δημοφιλίας των δημοκρατικών θεσμών που εμείς ασπαζόμαστε και της συντριπτικής στρατιωτικής και οικονομικής ισχύος μας [8]. Ο σκοπός τους είναι να καταστήσουν το κόστος της ηγεσίας μας τόσο υψηλό, ώστε να σταματήσουμε αυτό που κάνουμε στο εξωτερικό και να γυρίσουμε στην πατρίδα μας. Ξέρουμε ότι στο τέλος θα αποτύχουν. Ξέρουμε, όμως, επίσης ότι θα συνεχίσουν να προσπαθούν.

Ο Αμερικανικός λαός θα πρέπει να καταλάβει ότι αυτή η απειλή της ξένης τρομοκρατίας υπάρχει και ότι θα πρέπει να προλάβουμε νέες επιθέσεις εναντίον Αμερικανών πολιτών, εναντίον των στρατευμάτων και των εγκαταστάσεών μας, και εδώ και στο εξωτερικό.

Αντιμετωπίζουμε, λοιπόν, μιαν αυξανόμενη απειλή, για την οποία τα αποδεικτικά στοιχεία είναι ξεκάθαρα. Όμως, είμαστε επίσης ένα έθνος αποφασισμένο να αντιμετωπίσει αυτή την πρόκληση - μια κυβέρνηση της οποίας οι υπηρεσίες συνεργάζονται στενά, όσο ποτέ στο παρελθόν, για να νικήσουν αυτή την ξένη τρομοκρατική απειλή.

Και κάθε άλλο παρά ανυπεράσπιστοι είμαστε σ' αυτή μας τη σύγκρουση με την απειλή της ξένης τρομοκρατίας. Ο γερουσιαστής Judd Gregg από το New Hampshire, σωστά, είπε πως μια αποτελεσματική απάντηση απαιτεί τις ολοκληρωμένες - συντονισμένες προσπάθειες των διπλωματικών, αμυντικών, πληροφοριακών και αστυνομικών (law enforcement) μας κοινοτήτων.

Έχει δίκιο. Δεν μπορούμε πια ν' αντέξουμε τους γραφειοκρατικούς ανταγωνισμούς που σημάδεψαν την εποχή του J. Edgar Hoover [9] και του Allen Dulles [10]. Η ικανότητα των υπηρεσιών των ΗΠΑ να συνεργάζονται αποτελεσματικά αυξήθηκε κατά τη δεκαετία που πέρασε, με ισχυρή δικομματική υποστήριξη, τόσο υπό την κυβέρνηση Bush [11], όσο και υπό την κυβέρνηση Clinton [12].

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

5. Η ενδεικτική απαρίθμηση των τριών χωρών στις οποίες σταθμεύουν αμερικανικά στρατεύματα δεν είναι φυσικά τυχαία. Επισημαίνουμε ότι από τις τρεις κατονομαζόμενες χώρες, μόνο στη Σαουδική Αραβία έχουν σημειωθεί κάποιες «τρομοκρατικές» επιθέσεις εναντίον Αμερικανικών στρατιωτικών στόχων. Αντίθετα, τόσο στη Βοσνία, όσο και στην Τουρκία, τέτοιες επιθέσεις δεν έχουν παρατηρηθεί (στην πρώτη ποτέ και στην δεύτερη εδώ και πολλά χρόνια). Δεν θα διακινδυνεύσουμε κάποια ερμηνεία των αιτίων που οδήγησαν τον John Deutch στο «κάρφωμα» των συγκεκριμένων χωρών. Κυκλοφορούν, άλλωστε, πάμπολλα σενάρια στον διεθνή και στον ελληνικό τύπο.

6. Δεν μπορούμε να μην δούμε, στο σημείο αυτό, τον πράγματι ηγετικό ρόλο της κυβέρνησης των ΗΠΑ στον αγώνα για <u>την μονοπώληση της τρομοκρατίας, του εγκλήματος και του λαθρεμπορίου ναρκωτικών.</u>

7. Σημειώνουμε ότι - για την κυβέρνηση των ΗΠΑ - σ' αυτές τις «μικρές ομάδες» περιλαμβάνονται και ολόκληρα κράτη, όπως το Ιράκ, η Λιβύη κλπ. και, μάλιστα, μαζί με τους λαούς τους, που είναι οι άμεσα θιγόμενοι από τα κάθε είδους εμπάργκο.

8. Πέρα από την ομολογία του διευθυντή της CIA, ότι οι «δημοφιλείς δημοκρατικοί θεσμοί», στους οποίους αναφέρεται, κάθε άλλο παρά δημοκρατικοί μπορούν να χαρακτηριστούν, αφού <u>επιβάλλονται με την στρατιωτική και οικονομική ισχύ των ΗΠΑ,</u> ο Deutch ομολογεί κι ότι η ισχύς αυτή είναι «συντριπτική». Τόσο, ώστε να μην αφήνει στους «τρομοκράτες» άλλον δρόμο από το δρόμο του ένοπλου αγώνα. Όσο για τη «δημοφιλία» των επιβαλλόμενων από τις ΗΠΑ «δημοκρατικών θεσμών», δεν έχει κανείς παρά να ρίξει μια ματιά στα «διεθνή» οποιασδήποτε εφημερίδας.

9 - 10. Ο **J. Edgar Hoover** (διευθυντής του FBI) και ο Allen Welsh Dulles (διευθυντής της CIA) κατά τη δεκαετία του 1950, «έμειναν στην ιστορία» ως αντίπαλοι. Υπό τη διεύθυνσή τους, οι δυο κύριες υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ βρίσκονταν κυριολεκτικά στα μαχαίρια. Αυτή η διαμάχη των δυο υπηρεσιών δεν έχει ξεπεραστεί. Ένα μήνα μετά την ομιλία του Deutch στο Georgetown University, στις 26 Οκτώβρη, ο αναπληρωτής διευθυντής της CIA, John Gannon, μιλώντας σε εκδήλωση της «Ένωσης Συνταξιούχων της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών» (Central Intelligence Retirees Association), στο Clearwater Beach της Φλορίδας, ανάμεσα σ' άλλα, θα πει : «Μέσα στα στενά πλαίσια του σημερινού προϋπολογισμού, δεν σηκώνει να συμπεριφερόμαστε σαν τους βοηθούς του J. Edgar Hoover, που, όπως λέει η ιστορία, έστειλαν κάποτε στο αφεντικό τους ένα γραπτό υπόμνημα, στο οποίο είχαν αφήσει περιθώρια (στα αγγλικά «borders») πάρα πολύ μικρά, πράγμα που νευρίασε τον διευθυντή του FBI. Θυμωμένος ο Hoover, σημείωσε στο πάνω μέρος του εγγράφου τη φράση «Watch the borders !» (Προσέχετε τα περιθώρια !) και το επέστρεψε στους αποστολείς του. Το επόμενο πρωί, το τρομοκρατημένο επιτελείο μετέθεσε εσπευσμένα 200 πράκτορες του FBI στα μεξικανικά και στα καναδικά σύνορα (borders) των ΗΠΑ...». Ο **Allen Welsh Dulles** γεννήθηκε στις 7/4/1893 στο Watertown της Νέας Υόρκης. Πήρε πτυχία από τα πανεπιστήμια Princeton (1914, 1916) και George Washington (1926). Από το 1916 ως το 1926 υπηρέτησε ως διπλωμάτης στο State Department. Στη συνέχεια δούλεψε σαν δικηγόρος στη Νέα Υόρκη, από το 1926 μέχρι το 1950, μ' ένα «διάλειμμα» κατά τη διάρκεια του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, από το 1942 μέχρι το 1945, οπότε διετέλεσε επικεφαλής του «Γραφείου Στρατηγικών Υπηρεσιών» (δηλ. του Office of Strategic Services, γνωστότερου ως OSS) στη Βέρνη της Ελβετίας. Στις 4/1/1951 παραιτάει τη δικηγορία κι αναλαμβάνει καθήκοντα «διευθυντή σχεδιασμού επιχειρήσεων» στη CIA. Στις 23/8 του ίδιου χρόνου διορίζεται αναπληρωτής διευθυντής (γενικός) της CIA από τον τότε διευθυντή, στρατηγό Walter Bedell Smith. Στις 9/2/1953, ο πρόεδρος Dwight D. Eisenhower τον διορίζει διευθυντή, σε αντικατάσταση του Smith. Ορκίζεται ως διευθυντής στις 26 του ίδιου μήνα. Στις 10/11/1960, ο νέος πρόεδρος, John F. Kennedy, του ζητάει να παραμείνει στη θέση του. (Αναπληρωτής διευθυντής του Dulles ήταν ο πτέραρχος Charles Prarre Cabell). Παραιτείται από τη CIA ένα χρόνο αργότερα, στις 29/11/1961. Ιδιωτεύει και ασχολείται με τη συγγραφή διαφόρων βιβλίων μέχρι το 1963, οπότε διορίζεται από τον πρόεδρο L.B.Johnson στην επιτροπή διερεύνησης της δολοφονίας του Kennedy. Πεθαίνει στις 28/1/1969.

11. Ο George Herbert Walker Bush είχε διατελέσει διευθυντής της CIA από τις 30/1/1976 μέχρι τις 20/1/1977, διορισμένος από τον τότε πρόεδρο Gerald R. Ford. Στη διάρκεια της προεδρικής του θητείας (20/1/1989 - 20/1/1993) επισκέφθηκε τη CIA δυο φορές (7/8/1990 & 6/11/1991). Την ξαναεπισκέφτηκε στις 27/6/1995. Εκτός, όμως, από τις συχνές επισκέψεις, οι στενοί δεσμοί του Bush με την CIA αποδεικνύεται και από την... προτομή του που έχει στηθεί στο αρχηγείο της υπηρεσίας, στη Virginia.

12. Ο Bill Clinton επισκέφθηκε κι αυτός το αρχηγείο της CIA, στις 14/7/1995, οπότε παρασημοφόρησε τον απερχόμενο διευθυντή William Studeman με το «ανώτατο παράσημο που παίρνουν οι πράκτορες, το National Security Medal (Παράσημο Εθνικής Ασφαλείας). Είχε ήδη διορίσει τον τωρινό διευθυντή, John Deutch.

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΞΕΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Για να σας δώσω μια γεύση της αλλαγής που πραγματοποιήθηκε, φέτος, για πρώτη φορά στην ιστορία, πραγματοποιήθηκαν σε άλλες ηπείρους συναντήσεις σταθμαρχών (Chiefs of Stations) της CIA και νομικών ακολούθων (legal attaches) του FBI. Αυτού του είδους η συνεργασία είναι εντελώς πρωτοφανής, είναι όμως και ουσιαστικότατη.

Κύριο δείγμα αυτής της αποτελεσματικής διϋπηρεσιακής συνεργασίας αποτελεί το Counterterrorist Center (C.T.C. = Αντιτρομοκρατικό Κέντρο) της USIC, που ιδρύθηκε το 1986. Το CTC, το οποίο αναφέρει σε μένα, σχεδιάστηκε έτσι ώστε να συγκεντρώνει όλα τα στοιχεία της USIC, να συλλέγει και να αναλύει πληροφορίες απ' όλο τον κόσμο για τρομοκρατικές ομάδες - πώς εκπαιδεύονται, πώς ενεργούν, ποιοί τις υποστηρίζουν και πού μπορούν να βρουν καταφύγιο.

Το CTC, σήμερα, διαθέτει επαγγελματίες αξιωματούχους από 10 διαφορετικές υπηρεσίες, περιλαμβανομένης της CIA, της Υπηρεσίας Εθνικής Ασφαλείας (NSA), της Υπηρεσίας Πληροφοριών Άμυνας (DIA), του FBI και του State Department (Υπουργείο Εξωτερικών). Συνεργάζονται για να δίνουν «στρατηγικές προειδοποιήσεις» («strategic warning» [13]) για εκείνες τις διεθνείς τρομοκρατικές ομάδες που είναι πιθανότερο να υποθάλψουν την τρομοκρατία στις ΗΠΑ κι αλλού. Από το 1992, οι δαπάνες για το CTC έχουν διπλασιαστεί, ενώ έχουν τετραπλασιαστεί από την εποχή της ίδρυσής του, το 1986.

Το CTC είναι, χωρίς αμφιβολία, η καλύτερη οργάνωση αυτού του είδους στον κόσμο [14]. Όταν κάποια άλλη χώρα είναι καλύτερα πληροφορημένη σχετικά με κάποια συγκεκριμένη τρομοκρατική απειλή στην περιοχή της, το CTC προσπαθεί να αποκτήσει πρόσβαση σ' αυτές τις πληροφορίες, μέσω των «διασυνδεσμικών» μας σχέσεων [15]. Συνήθως, όμως, το CTC γνωρίζει καλύτερα από οποιονδήποτε άλλον τί συμβαίνει στον πολύπλοκο, διεθνή κόσμο της τρομοκρατίας [16].

Το CTC, για παράδειγμα, διαθέτει μια συνεχώς διευρυνόμενη γνώση του τρόπου με τον οποίο λειτουργεί η Χεζμπολλάχ. Έχουμε ακολουθήσει τα ίχνη της, από την πηγή της χρηματοδότησής της στο Ιράν, στα στρατόπεδα εκπαίδευσής της στην κοιλάδα Μπεκαά του Νοτίου Λιβάνου, μέχρι τους επιχειρησιακούς πυρήνες της που δραστηριοποιούνται στο Λίβανο, στο Σουδάν και αλλού.

Το είδος των πληροφοριών [17] που συλλέγει το CTC είναι αποτελεσματικό στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας :

> Το CTC έχει συμμετάσχει με αστυνομικούς σε πολυάριθμες επιτυχείς παραδόσεις τρομοκρατών στις αρχές των ΗΠΑ για να δικαστούν σε δικαστήρια των ΗΠΑ, σε έξη περιπτώσεις, από το 1993, περιλαμβανομένων και δυο ατόμων που είχαν εμπλακεί στην βομβιστική επίθεση στο Παγκόσμιο Εμπορικό Κέντρο (World Trade Center) [18],
>
> Πέντε φορές μέσα στα τελευταία δυο χρόνια, με την άμεση βοήθεια από το CTC, ξένες κυβερνήσεις κατόρθωσαν να συλλάβουν τρομοκράτες [19].
>
> Σε συνεργασία με το State Department (Υπουργείο Εξωτερικών), το CTC προσφέρει εκτεταμένη αντιτρομοκρατική συνδρομή στους ανά τον κόσμο συμμάχους, π.χ. στα κράτη της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και σ' έναν αριθμό χωρών της Μέσης Ανατολής, όπως το Ισραήλ και η Αίγυπτος [20]. Στη διάρκεια της δεκαετίας που πέρασε, πάνω από 18.000 άτομα, σε 50 χώρες, εκπαιδεύτηκαν στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας [21].
>
> Το CTC εκδίδει προειδοποιήσεις (warnings) για την αντιμετώπιση πιθανών τρομοκρατικών απειλών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η ματαίωση των σχεδίων του Ραμζί Γιουσέφ [22] στη Μανίλα, τον Ιανουάριο του 1995, για τη δολοφονία του Πάπα και την κατάρριψη 10 επιβατικών αεροπλάνων των ΗΠΑ. Τα μέτρα που πάρθηκαν ύστερα απ' αυτές τις προειδοποιήσεις εμπόδισαν μια σειρά τρομοκρατικών ενεργειών.

Απ' τη στιγμή που σημειώνεται κάποια τρομοκρατική ενέργεια, η USIC παίζει σημαντικό ρόλο στην εξακρίβωση της ταυτότητας των υπευθύνων. Για παράδειγμα :

→→→

---

13. Πρόκειται στην ουσία για κατευθυντήριες οδηγίες προς τις κατά τόπους αμερικανικές υπηρεσίες και τις αμερικανικές διπλωματικές υπηρεσίες στο εξωτερικό. Βάσει αυτών των «στρατηγικών προειδοποιήσεων» εκδίδονται και οι περίφημες «ταξιδιωτικές οδηγίες».

14. Άλλες τέτοιες οργανώσεις είναι η Interpol, η Europol, η «υπηρεσία ασφαλείας» της ΙΑΤΑ (Διεθνής Ένωση Πολιτικής Αεροπορίας), το «αντιτρομοκρατικό τμήμα» της γερμανικής BND (Bundesnachrichtendienst = Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Πληροφοριών), τα αρμόδια τμήματα της βρετανικής MI5 και του Home Office, το «αντιτρομοκρατικό» των γαλλικών Reinsegnements Généraux (Γενικές Πληροφορίες), η ισραηλινή Μοσάντ κλπ.

15. «Liaison Relationships» = «Σχέσεις Συνδέσμων». Εννοεί τους - με ή χωρίς διπλωματική κάλυψη - συνδέσμους των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ με τις μυστικές υπηρεσίες άλλων χωρών.

16. Αυτό αληθεύει ως ένα σημείο. Κατά τα λοιπά, ο Deutch ευλογάει τα γένια του.

17. Ενδεικτικά και μόνο αναφέρουμε : Λίστες μελών αριστερών φοιτητικών και συνδικαλιστικών καθ' όλα νομίμων οργανώσεων, κατάλογοι μη αρεστών στις ΗΠΑ δημοσιογράφων κλπ., που βέβαια συντάσσονται με τη βοήθεια των μυστικών υπηρεσιών της κάθε χώρας...

18. Εδώ πρέπει να πούμε πως εκτός από τις «έξη περιπτώσεις από το 1993», περιλαμβάνονται και πολύ περισσότερες περιπτώσεις απαγωγής «τρομοκρατών» από άλλες χώρες (π.χ. Ιταλία, Ισπανία, Μάλτα κλπ.) παράνομα και παρά το γεγονός ότι κάποιοι απ' αυτούς τους «τρομοκράτες» έχουν ήδη καταδικαστεί από δικαστήρια άλλων χωρών κι έχουν εκτίσει ποινές.

19. Λέτε να συμπεριλαμβάνει τον Μωχάμεντ Χαμντάν, και το Γιώργο Μπαλάφα;

20. Σύμμαχες χώρες, βέβαια, (και μάλιστα περισσότερο από αυτές που αναφέρει) είναι και η Ελλάδα κι η Τουρκία. Σ' αυτού του είδους την «αντιτρομοκρατική συνδρομή», οι δυο χώρες οφείλουν τις επισκέψεις «ειδικών», κάθε φορά που σημειώνεται κάποια «τρομοκρατική» ενέργεια.

21. Δεν έχουμε στοιχεία για το ποιές είναι αυτές οι χώρες και πόσοι έχουν εκπαιδευτεί στην «αντιτρομοκρατία» σε κάθε μια απ' αυτές. Οπωσδήποτε, όμως, η Ελλάδα θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται.

22, Πρόκειται για το αυτονομιστικό κίνημα των Μουσουλμάνων των Φιλιππίνων. Τα «σχέδια» που αναφέρει ο διευθυντής της CIA δεν αποδείχθηκαν ποτέ. Έτσι δεν αποκλείεται η όλη υπόθεση να μην ήταν παρά μια προπαγανδιστική επιχείρηση της κυβέρνησης των Φιλιππίνων (βλ. παλιότερα τεύχη του Αναρχικού).

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΞΕΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Η ανάλυση της USIC ήταν αυτή που αποκάλυψε το ρόλο της Λιβύης στην τοποθέτηση της βόμβας στην πτήση 103 της PAN AM [23].

Κατασκοπευτικές πληροφορίες [24] που συνελέγησαν από κοινού από την CIA και το FBI αποκάλυψαν ότι ο Σαντάμ Χουσεΐν βρισκόταν πίσω από το ιρακινό σχέδιο για τη δολοφονία του προέδρου Bush στο Κουβέιτ, το 1993 [25].

Η συνδρομή της CIA υπήρξε αποφασιστική στην εξακρίβωση της ταυτότητας των υπευθύνων της απόπειρας δολοφονίας του προέδρου Μουμπάρακ στην Αντίς Αμπέμπα, τον Ιούνιο του 1995 [26].

Δικαιολογημένα, οι Αμερικανοί θα πρέπει να έχουν μεγάλη εμπιστοσύνη στο ότι, με τον καιρό και με προσεκτική δουλειά, θα μπορέσουμε να καθορίσουμε ποιοί ευθύνονται για τρομοκρατικές ενέργειες. Εγώ, για παράδειγμα, έχω εμπιστοσύνη στο ότι οι Κοινότητες των Μυστικών και Αστυνομικών Υπηρεσιών [27], συνεργαζόμενες, θα μάθουν τελικά ποιός ευθυνόταν για τη βομβιστική επίθεση στο Χομπάρ Τάουερς.

Φυσικά, θα προσπαθούμε να προειδοποιούμε για όλες τις επιθέσεις πριν την εκδήλωσή τους. Αυτή όμως είναι μια δουλειά εξαιρετικά δύσκολη. Αυτό το είδος πληροφοριών τακτικής [28] εξαρτάται από τις προσβάσεις μας σε φανατικές τρομοκρατικές ομάδες, τα μέλη των οποίων χρηματοδοτούνται επαρκώς και είναι ικανά και αποφασισμένα να διαπράξουν αγριότητες [29]. Τέτοιου είδους άτομα έχουν μάθει να κρατούν τα σχέδιά τους μυστικά, γνωστά μόνο στα μέλη μικρών πυρήνων.

Ένα από τα πιο ζωτικά στοιχεία, τόσο για την προειδοποίηση για ενδεχόμενη επίθεση, όσο και για την εξακρίβωση των υπευθύνων, είναι η μυστική συλλογή ατομικών πληροφοριών [30] ή HUMINT. Η επιτυχής συλλογή τέτοιου είδους πληροφοριών αποτελεί μια επιχείρηση, εξαιρετικά δύσκολη, εναντίον τρομοκρατικών οργανώσεων και εναντίον εγκληματικών κρατών, όπως το Ιράν, το Ιράκ και το Σουδάν.

Θέλω, σήμερα, να σας αναφέρω ότι, χάρη στην αφοσίωση και στις απίστευτες ικανότητες των μυστικών μας πρακτόρων [31], έχουμε αναπτύξει - και συνεχώς βελτιώνουμε - μια σημαντική ικανότητα ανθρώπινης κατασκοπείας [32] εναντίον των τρομοκρατικών στόχων και εναντίον εκείνων των χωρών που τους προσφέρουν υποστήριξη ή άσυλο.

Αυτό, επιτρέψτε μου να το τονίσω και να το τοποθετήσω στην σωστή του θέση. Η μυστική μας υπηρεσία μας παρέχει μια έξοχη και όλο μεγαλύτερη ικανότητα ανθρώπινης κατασκοπείας (HUMINT) εναντίον των ξένων τρομοκρατών και των χωρών που τους υποστηρίζουν.

Ξέρω πως όλοι σας θυμάστε μιαν εποχή, που η μυστική υπηρεσία ή η Διεύθυνση Επιχειρήσεων (Directorate of Operations) ή D.O., όπως είναι γνωστή, στριφογύριζε σα χαμένη κάτω από το βάρος κάποιων αποκαλυπτικών σκανδάλων. Κύριο σκάνδαλο αποτέλεσε η υπόθεση Ames [33], κατά την οποία η ίδια η Υπηρεσία (δηλαδή η CIA) έγινε στόχος διείσδυσης με καταστροφικά αποτελέσματα.

Σήμερα, σας αναφέρω πως έχουμε πάρει πάμπολλα μέτρα για να αποκαταστήσουμε την αποτελεσματικότητα και την αξιοπιστία της DO. Σε όλες μας τις επιχειρήσεις, έχουμε ρίξει βάρος στην αντικατασκοπεία [34]. Έχουμε τονίσει την ανάγκη εκτίμησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των ποινικών μητρώων των υπό στρατολόγηση πρακτόρων, Κι έχουμε υπογραμμίσει την ανάγκη σωστής άσκησης της τέχνης της κατασκοπείας.

Ένας από τους τομείς, όπου οι αυξημένοι πόροι και η έμφαση στην HUMINT έχουν αποδώσει, είναι ο τομέας της αντιτρομοκρατίας.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

23. Περισσότερα από 10 χρόνια έχουν περάσει από τότε και - όπως όλοι γνωρίζουν - η μεν ανάμιξη της Λιβύης αμφισβητείται, η δε ανάμιξη πρακτόρων της CIA θεωρείται από πολλούς βέβαιη στην έκρηξη της βόμβας στο αεροπλάνο.
24. Στα αγγλικά : intelligence information.
25. Εμ, ποιός θα κρυβόταν πίσω από ένα «ιρακινό σχέδιο»; Ο πάπιας της Ρώμης;...
26. Σύμφωνα με τις μέχρι στιγμής πληροφορίες μας, πίσω απ' την απόπειρα κατά του προέδρου της Αιγύπτου βρίσκονταν οι Μουτζαχεντίν του Αφγανιστάν, στα στρατόπεδα των οποίων εκπαιδεύτηκαν οι επίδοξοι εκτελεστές που μπήκαν στην Αιθιοπία από τη Σομαλία ή από το Σουδάν. Πριν δυο περίπου μήνες, στην Αιθιοπία άρχισε η δίκη κάποιων ατόμων που κατηγορούνται για τη συμμετοχή τους σ' αυτή την υπόθεση, αλλά δεν έχει ακόμη τελειώσει απ' ό,τι ξέρουμε.
27. Στα αγγλικά : the Intelligence and Law Enforcement Communities.
28. Στα αγγλικά : tactical information (κατ' αντιδιαστολή προς την strategical information).
29. Οι «προσβάσεις», που αναφέρει ο Deutch, μπορούν να διαιρεθούν σε δυο κατηγορίες : Προσβάσεις μέσω πρακτόρων στις ίδιες τις «τρομοκρατικές» ομάδες και προσβάσεις στις πληροφορίες των κατά τόπους αρχών των χωρών όπου οι «τρομοκράτες» δρουν ή απ' τις οποίες υποστηρίζονται.
30. βλ. παραπάνω, σημείωση 2,
31. Στα αγγλικά : clandestine intelligence officers.
32. δηλαδή HUMINT.
33. Ο Aldrich Ames ήταν πράκτορας της Διεύθυνσης Επιχειρήσεων (DO) της CIA από το 1985 μέχρι το 1994, οπότε αποκαλύφθηκε ότι όλα αυτά τα χρόνια «περνούσε απόρρητες πληροφορίες» στις μυστικές υπηρεσίες της ΕΣΣΔ (Κα-Γκε-Μπε) κι αργότερα της Ρωσσίας (CBPP). Σε ανακοίνωσή του (31/10/1995), ο John Deutch χαρακτήρισε την «υπόθεση Ames» : «...*ένα από εκείνα τα γεγονότα - ορόσημα στη ζωή μας υπηρεσίας*», αφού έγινε αφορμή για ευρύτατες ανακατατάξεις στην εσωτερική οργάνωση και λειτουργία της CIA. Λεπτομέρειες για τη δράση του Ames και τη ζημιά που προκάλεσε στις ΗΠΑ περιέχονται στην DAMAGE ASSESSMENT REPORT του Ιουλίου 1995 (Έκθεση Εκτίμησης Ζημιών, έγγραφο που συντάσσεται κάθε φορά που αποκαλύπτεται κάποιος διπλός πράκτορας), η οποία είναι, φυσικά, απόρρητη. Σύμφωνα με πληροφορίες που διέρρευσαν, οι Σοβιετικοί εξεβίαζαν τον Ames με στοιχεία του ποινικού του μητρώου (αδικήματα σεξουαλικού χαρακτήρα) που είχε καταφέρει να αποκρύψει από τη CIA. Στις 2/6/95, ο Deutch επιβεβαίωσε (σε συνέντευξη τύπου) τις υποψίες του προκατόχου του στην αρχηγία της CIA, Jim Woolsey για την ύπαρξη και άλλων διπλών πρακτόρων (moles). Στις 14/7/95, ο Bill Clinton, μιλώντας στους υπαλλήλους της CIA, χαρακτήρισε τον Ames «... *μια φοβερή εξαίρεση στην περήφανη παράδοση της υπηρεσίας*...». Παρ' όλα αυτά, ένα χρόνο και 4 μήνες μετά τις προεδρικές δηλώσεις - κι ενάμισυ μήνα μετά το λόγο του Deutch στο Georgetown University - στις 16/11/96, πιανόταν ένας ακόμη διπλός πράκτορας, ο Harold James Nicholson, κατηγορούμενος για παράδοση απορρήτων πληροφοριών στους Ρώσσους. Ο Deutch, μ' αφορμή τη σύλληψη του Nicholson, έσπευσε να δηλώσει (στις 18/11/96) ότι αυτή οφειλόταν στα μέτρα που είχαν παρθεί μετά το σκάνδαλο Ames, που προέβλεπαν, μεταξύ άλλων, και την εκτίμηση «των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά και των ποινικών μητρώων» των υπαλλήλων της CIA.
34. Αυτό το «βάρος» της αντικατασκοπείας, ωστόσο, αποβαίνει κατά κανόνα σε βάρος της ίδιας της αυτοκατασκοπευόμενης CIA.

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΞΕΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Μια τέτοια ικανότητα δεν αποκτάται μέσα σε μια νύχτα, με την απλή αύξηση των σχετικών πόρων. Χρειάζεται ουσιαστική συνδρομή και στήριξη από αφοσιωμένους, εκπαιδευμένους αξιωματικούς πληροφοριών. Έχω παρακολουθήσει την ανάπτυξη αυτής της ικανότητας, τα τελευταία 6 χρόνια, αρχικά ως μέλος του P.F.I.A.B. (President's Foreign Intelligence Advisory Board = Συμβουλευτικό Επιτελείο του Προέδρου για θέματα Ξένης Κατασκοπείας) και τώρα, βέβαια, ως DCI (Director of Central Intelligence = Διευθυντής Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών).

Από το τέλος του Ψυχρού Πολέμου και την εμφάνιση αυτής της απειλής [35], έχω παρακολουθήσει τους διευθυντές Webster, Gates και Woolsey [36] να κινούνται για να δώσουν προτεραιότητα και ν' αφιερώσουν περισσότερα μέσα στην καταπολέμηση της ξένης τρομοκρατίας. Σ' αυτές τους τις προσπάθειες είχαν την υποστήριξη και των δυο κομμάτων [37] κι οι προσπάθειες αυτές απέφεραν καρπούς.

Ο πρόεδρος Clinton συνέχισε την υποστήριξή του στον τομέα της HUMINT. Σε εποχές προϋπολογιστικής λιτότητας, η χρηματοδότηση του ανθρώπινου κατασκοπευτικού δυναμικού υπήρξε σταθερή και η αφιέρωση πόρων για την συλλογή πληροφοριών HUMINT έχει αυξηθεί κατακόρυφα.

Οι επενδύσεις αυτές έχουν αποδώσει. Η CIA έχει αυξήσει ουσιαστικά τον αριθμό των νέων πηγών που μας αναφέρουν σχετικά με τρομοκρατικές ομάδες [37]. Τα κέρδη του τελευταίου 18μηνου, ξεπερνούν κατά πολύ τα παλιότερα επιτεύγματα. Αυτό το σημείο έχει ιδιαίτερη σημασία. Επιτρέψτε μου να επαναλάβω : Τα κέρδη του τελευταίου 18μηνου ξεπερνούν κατά πολύ τα παλιότερα επιτεύγματα [38].

Αυτές οι στατιστικές μετρήσεις είναι σημαντικές για δυο λόγους. Πρώτον : Χρειαζόμαστε τις πληροφορίες για να καταπολεμήσουμε αυτή την τρομοκρατική απειλή. Δεύτερον : Υπήρξαν κάποιοι που έλεγαν πως αυτό δεν θα μπορούσε να γίνει εξ αιτίας της έμφασης που δώσαμε στην εκτίμηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των ποινικών μητρώων των μελλοντικών πρακτόρων [39]. Όσοι λένε, πως οι κανόνες αυτοί δεν συμβιβάζονται με την αποτελεσματική συλλογή πληροφοριών, κάνουν απλά λάθος.

Όλοι ξέρουμε πως, στη δουλειά της κατασκοπείας, θα πρέπει να έρθουμε σ' επαφή με κάποιους μη ακέραιους [40] χαρακτήρες. Το ερώτημα είναι : θα το κάνουμε μ' έναν τρόπο έξυπνο και διακριτικό; Η απάντηση είναι : Ναι. Και η αποτελεσματικότητά μας αποδεικνύει ότι αυτό μπορεί να πετύχει [41].

Αυτό, που γίνεται, είναι το εξής : Υπεύθυνοι αξιωματικοί της CIA κρίνουν την αξία των πληροφοριών που αποκτούμε, σε σχέση με τους κινδύνους των επαφών μας με τέτοιου είδους άτομα. Και θέλω να τονίσω ότι η άδεια των ανωτέρων διευθυντών [42], που προαπαιτείται για τέτοιου είδους επαφές, προστατεύει τους αξιωματικούς που χειρίζονται την κάθε υπόθεση [43], όταν αργότερα συνεργάζονται με αυτές τις πηγές.

Οι κανόνες που θέσαμε σε ισχύ αντικατοπτρίζουν υψηλότερα κριτήρια για την άσκηση του επαγγέλματος, την εκτίμηση των πρακτόρων και την αντικατασκοπεία. Τα υψηλότερα κριτήρια οδηγούν σε μια καλύτερη HUMINT κι αυτό, ακριβώς, είναι που χρειάζεται η χώρα.

Έτσι, η μυστική σας υπηρεσία εργάζεται αποτελεσματικά και εργάζεται ιδιαίτερα αποτελεσματικά στον τομέα της αντιτρομοκρατίας. Εμείς θα φροντίσουμε ώστε αυτή η κατάσταση να βελτιωθεί ακόμη περισσότερο. *συνέχεια στην επόμενη σελίδα*

35. Στο σημείο αυτό, επισημαίνουμε κάποιαν αντίφαση στα λεγόμενα του Deutch : Η «τρομοκρατία» δεν εμφανίζεται το 1989, με τη λήξη του Ψυχρού Πολέμου. Προϋπήρχει. Το CTC, όπως λέει ο ίδιος, ιδρύεται το 1986, ως απάντηση στην ήδη εκδηλωμένη «τρομοκρατική απειλή».

36. Πρόκειται για τους τρεις προκατόχους του Deutch στην αρχηγία της CIA. Ο **William Hedgcock Webster** γεννήθηκε στις 6/3/1924 στο Saint Louis του Μισσούρι. Σπούδασε στο Amherst College (AB το 1947) και στη Νομική Σχολή του Washington University (PhD το 1949). Ανθυποπλοίαρχος στον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο (1943 - 1946), συμμετείχε και στον πόλεμο της Κορέας (1951 - 1952). Στην πολιτική του ζωή, δικηγόρησε από το 1949 μέχρι το 1959. Το 1960 (μέχρι τα τέλη του 1961) διορίζεται εισαγγελέας της Περιφέρειας του Ανατολικού Μισσούρι. Απ' το 1961 μέχρι το 1970 δικηγορεί. Το 1970 διορίζεται δικαστής στο Περιφερειακό Δικαστήριο του Ανατολικού Μισσούρι και το 1973 προάγεται σε εφέτη στο Εφετείο της 8ης Περιφέρειας (8th Circuit). Το 1978 διορίζεται διευθυντής του FBI, θέση στην οποία μένει μέχρι το 1987. Στις 3/3/1987, ο τότε πρόεδρος Ronald Reagan τον διορίζει Διευθυντή της CIA (Πρόκειται για μια ενέργεια που αποσκοπεί στην αποκατάσταση των σχέσεων ανάμεσα στις δυο αντίπαλες υπηρεσίες. Ο Webster ωστόσο αντιμετωπίζει έντονη δυσπιστία, αν όχι ανοιχτό πόλεμο, από τους νέους υφισταμένους του). Η Γερουσία εγκρίνει το διορισμό στις 19/5/1987 και στις 26/5/1987 ο Webster ορκίζεται ως Διευθυντής της CIA. Στις 6/12/1988 ο νέος πρόεδρος, George Bush, του ζητάει να παραμείνει στη θέση του. Ο Webster παραιτείται στις 31/8/1991. Αναπληρωτές διευθυντές του ήταν οι Robert M. Gates (26/5/87 - 20/3/89) και Richard J. Kerr (Από 20/3/89 μέχρι την παραίτηση του Webster, οπότε ανέλαβε τα καθήκοντα του διευθυντή μέχρι τις 6/11/91, δηλαδή μέχρι την ορκωμοσία του Gates). Ο **Robert Michael Gates** γεννήθηκε στις 25/9/1943 στην Wichita του Κάνσας. Σπούδασε στο College of William & Mary (BA το 1965), στο Indiana University (MA το 1966) και στο Georgetown University (PhD το 1974). Ο Gates είναι «γέννημα - θρέμμα» της CIA. Ήδη, από το 1966 μέχρι το 1974 εργάζεται εκεί ως αναλυτής πληροφοριών (θέση στην οποία είχε εργαστεί κι ο Herbert Marcuse). Από το 1974 μέχρι το 1979 αποσπάται στο National Security Council Staff (Επιτελείο του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας). Στα τέλη του 1979, επιστρέφει στη CIA. Από τον Μάρτη του 1981 μέχρι τον Γενάρη του 1982 διευθύνει το Εκτελεστικό Επιτελείο (Executive Staff) του Διευθυντή και του Αναπληρωτή Διευθυντή της CIA. Από τον Γενάρη του 1982 μέχρι τον Απρίλη του 1986, είναι αναπληρωτής διευθυντής του τομέα συλλογής πληροφοριών (Deputy Director for Intelligence). Τον Σεπτέμβρη του 1983 αναλαμβάνει την προεδρία του National Intelligence Council (Εθνικό Συμβούλιο Πληροφοριών). Στις 18/4/1986 ορκίζεται ως Αναπληρωτής Διευθυντής της CIA, θέση απ' την οποία παραιτείται στις 20/3/1989. Στη συνέχεια διορίζεται αναπληρωτής (μέχρι τον Αύγουστο του 1989) και κατόπιν (μέχρι το Νοέμβρη του 1991) τακτικός βοηθός του προέδρου των ΗΠΑ για θέματα εθνικής ασφαλείας. Στις 14/5/1991, ο πρόεδρος George Bush τον διορίζει Διευθυντή της CIA. Η Γερουσία εγκρίνει τον διορισμό του στις 5/11/1991 και στις 6/11/1991 δίνει τον νενομισμένο όρκο. Παραιτείται από τη θέση αυτή στις 20/1/1993. Από τότε είναι σύμβουλος ιδιωτικών επιχειρήσεων. Στη CIA, τον διαδέχεται ο **R. James Woolsey**, γεννημένος στις 21/9/1941, στην Tulsa της Οκλαχόμα, και με σπουδές στο Stanford University (BA το 1963), στο St. John's College του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης (Αγγλία, BA το 1965 και MA το 1970) και στο Yale University (LL.B. το 1968). Ο Woolsey είναι κι αυτός «άνθρωπος των μυστικών υπηρεσιών». Λοχαγός του στρατού ξηράς, υπηρετεί (1968-70) στο γραφείο του υπουργού άμυνας ως αναλυτής προγραμμάτων. Το 1970 τοποθετείται στο Επιτελείο του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας (National Security Council Staff), ενώ ήδη από το 1969 (μέχρι τα τέλη του 1970) συμμετέχει ως σύμβουλος της Αμερικανικής αντιπροσωπείας στις Συνομιλίες για τον Περιορισμό των Στρατηγικών Όπλων (Strategic Arms Limitation Talks - SALT I) με τους Σοβιετικούς, στο Χέλσινκι και στη Βιέννη. Από το 1970 μέχρι το 1973 συμμετέχει ως σύμβουλος στην Επιτροπή της Γερουσίας για τις Ένοπλες Δυνάμεις. →→→

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΞΕΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Αυτό με οδηγεί στο τρίτο μου σημείο - τί κάνουμε για ν' αυξήσουμε την ικανότητά μας να καταπολεμήσουμε την ξένη τρομοκρατία.

Ο Πρόεδρος μου έδωσε οδηγίες για την ένταση των προσπαθειών των υπηρεσιών πληροφοριών εναντίον της τρομοκρατικής απειλής, επειδή εμείς αποτελούμε την οξεία αιχμή του δόρατος στην μάχη κατά της τρομοκρατίας στις άλλες ηπείρους [44]. Έχουμε αναπτύξει μια ουσιαστική πρωτοβουλία για να κάνουμε αυτό που μας ζήτησε ο Πρόεδρος. Οι αρχές που μας καθοδηγούν είναι οι εξής :

> Χρειαζόμαστε την καλύτερη συλλογή πληροφοριών από ξένες χώρες εναντίον των τρομοκρατών και την μέγιστη δυνατή ικανότητα διείσδυσης στις τρομοκρατικές οργανώσεις [45].
>
> Χρειαζόμαστε την καλύτερη δυνατή αναλυτική προσπάθεια, τόσο στο στρατηγικό, όσο και στο τακτικό επίπεδο, για να στηρίξουμε τις προσπάθειες όλων των κυβερνητικών υπηρεσιών. Θα συνεχίσουμε τη στενή μας συνεργασία και την βοήθεια προς τα ανά τον κόσμο φιλικά έθνη [46] στον τομέα της συλλογής πληροφοριών για τις τρομοκρατικές δραστηριότητες στην περιοχή τους.
>
> Πρέπει να αυξήσουμε την ικανότητα της USIC να δρα εναντίον των τρομοκρατικών οργανώσεων σε όλο τον κόσμο [47].

Για την εκτέλεση των κατευθυντηρίων εντολών του Προέδρου, θα εφαρμόσουμε ένα πρόγραμμα τεσσάρων σημείων :

> Πρώτον : Θα δημιουργήσουμε μια Ομάδα Προειδοποίησης Τρομοκρατικών ενεργειών (Terrorism Warning Group) σε εθνικό επίπεδο, μέσα στα πλαίσια του CTC. Αυτή η άκρως ειδικευμένη ομάδα θα εστιάζει την

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

→→→

Από το 1973 μέχρι το 1977 είναι «εταίρος» και από το 1979 μέχρι το 1989 «πλήρες μέλος» του Shea & Gardner (ενός ιδιωτικού «ινστιτούτου μελέτης προβλημάτων διεθνούς πολιτικής και ασφαλείας»). Στο Shea & Gardner επαναδραστηριοποιείται από το 1991 μέχρι το Φλεβάρη του 1993. Παράλληλα, από το 1977 μέχρι το 1979, είναι «υπο-γραμματέας» (under secretary) του πολεμικού ναυτικού των ΗΠΑ. Συμμετέχει ως «πληρεξούσιος εκπρόσωπος» (delegate-at-large) της κυβέρνησης των ΗΠΑ στις Συνομιλίες για την Μείωση των Στρατηγικών Όπλων (Strategic Arms Reduction Talks - START, 1983) και στις Συνομιλίες για τα Πυρηνικά και το Διάστημα (Nuclear and Space Talks - NST, 1986) στη Γενεύη. Το 1983-84 είναι μέλος της Προεδρικής Επιτροπής για τις Στρατηγικές Δυνάμεις (President's Commission on Strategic Forces). Το 1985-86, μέλος της Προεδρικής Επιτροπής Blue Ribbon για τη Διαχείριση της Άμυνας (President's Blue Ribbon Commission on Defense Management). Το 1989, μέλος της Επιτροπής για την Μεταρρύθμιση της Νομοθεσίας περί Ομοσπονδιακής Ηθικής (President's Commission on Federal Ethics Law Reform. Πρόκειται για έναν «κώδικα δεοντολογίας» της ομοσπονδιακής διοίκησης των ΗΠΑ). Το 1989-91 συμμετέχει ως πρεσβευτής των ΗΠΑ στις Διαπραγματεύσεις για το μέλλον των Συμβατικών Δυνάμεων στην Ευρώπη. Στις 21/1/1993, ο πρόεδρος William Clinton τον διορίζει Διευθυντή της CIA. Ο διορισμός εγκρίνεται από την Γερουσία στις 3/2/1993 και ορκίζεται στις 5/2/1993. Παραιτείται στις 10/1/1995 και παραχωρεί τη θέση του στον σημερινό Διευθυντή, John Deutch.

37, Από το 1989 και μετά, η CIA, ως γνωστόν, απέκτησε πρόσβαση στα αρχεία των μυστικών υπηρεσιών πολλών χωρών του τέως «ανατολικού μπλοκ».

38. Τα «κέρδη», στα οποία αναφέρεται ο Deutch, είναι κυρίως οικονομικής φύσεως. Μιλάει δηλαδή για μια μείωση των δαπανών των μυστικών υπηρεσιών, προσπαθώντας να δείξει ότι αυτή η μείωση δεν έχει επιδράσει στην αποτελεσματικότητά τους. Όσοι έχουν ασχοληθεί με την οικονομική πολιτική του Clinton γνωρίζουν ότι μια απ' τις πιο σημαντικές του ενέργειες ήταν η National Performance Review (Επιθεώρηση Εθνικής ή Κρατικής Αποτελεσματικότητας). Πρόκειται για τη σύσταση μιας επιτροπής με στόχο την εξυγίανση της αμερικανικής διοίκησης. Στόχος της είναι : «ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΕΡΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΜΕ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΚΟΣΤΟΣ». Ήδη η επιχείρηση NPR - όπως είναι γνωστή - έχει ολοκληρώσει τις 2 πρώτες και μπαίνει στην τρίτη φάση της. Ένας από τους κύριους στόχους της ήταν - και είναι - η περικοπή των μυστικών κονδυλίων, μεγάλο μέρος των οποίων αφορούσε - και αφορά - τις μυστικές υπηρεσίες. Ο Deutch, προσωπικός φίλος του Clinton, προσπαθεί στο σημείο αυτό να απαντήσει στους επικριτές της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης, εν όψει μάλιστα και των προεδρικών εκλογών του Νοέμβρη του 1996.

39. Η στρατολόγηση πρακτόρων από κάποια μυστική υπηρεσία γίνεται με πολλούς τρόπους. Ο λιγότερο χρησιμοποιούμενος τρόπος είναι η προσφορά εργασίας. Αντίθετα, η συχνότερα χρησιμοποιούμενη μέθοδος είναι η εκμετάλλευση των παθών του στρατολογούμενου και ο εκβιασμός. Μια σειρά σκανδάλων (όπως τα προαναφερθέντα των Ames και Nicholson, αλλά και κάποια πιο πρόσφατα σχετικά με το γυναικείο προσωπικό της υπηρεσίας και τους Αφροαμερικανούς υπαλλήλους) θέτουν επί τάπητος το πρόβλημα της παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των εκβιαζομένων, αλλά και του ποιού τους που τους καθιστά συχνά ευάλωτους στις αντίστοιχες στρατολογικές μεθόδους αντιπάλων υπηρεσιών.

40. Στα αγγλικά unsavory = βρώμικος.

41. Τελικά, βέβαια, απ' ό,τι ξέρουμε εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται και τρόποι λιγότερο έξυπνοι και περισσότερο άγαρμποι.

42. Στα αγγλικά : senior managers.

43. Στα αγγλικά : case officers.

44. Στα αγγλικά : overseas.

45. Το πρώτο σκέλος επιτυγχάνεται με την ανάπτυξη σχέσεων με τις τοπικές αρχές. Όπου αυτό δεν γίνεται, οι πληροφορίες υποκλέπτονται, συνήθως με την βοήθεια ντόπιων στρατολογημένων πρακτόρων. Το δεύτερο σκέλος παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, γιατί δεν αφορά μόνο την διείσδυση κάποιου πληροφοριοδότη σε κάποια ομάδα, αλλά την διείσδυση κάποιου πολύ πιο επικίνδυνου πράκτορα - χειριστή ο οποίος αποσκοπεί στην αλλοίωση της γραμμής της ομάδας. Χαρακτηριστικές είναι, στο σημείο αυτό, οι διεισδύσεις πρακτόρων της βρετανικής MI5 σε ομάδες φίλα κείμενες στον IRA. Οι πράκτορες αυτοί, πολλές φορές, κατόρθωσαν να «περάσουν» σε μέλη οργανώσεων συμπαράστασης σε Ιρλανδούς κρατούμενους τη «γραμμή της βίας», να ποινικοποιήσουν αυτές τις οργανώσεις και - έστω και προσωρινά - να εκμηδενίσουν το κίνημα συμπαράστασης στον IRA, πετυχαίνοντας έτσι έναν στόχο πολύ πιο σημαντικό από την σύλληψη ή την εξόντωση κάποιων αγωνιστών. Στην Ελλάδα, χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του Αλεξάκη (βλ. παλιότερο τεύχος του Αναρχικού), που χρηματοδότησε Παλαιστίνιο και Έλληνες για να βάλουν βόμβα, ώστε να στηριχτεί - εκτός των άλλων - και η προσέγγιση Ελλάδας - Ισραήλ που επεδίωκε η κυβέρνηση του Μητσοτάκη.

46. Ο Deutch δεν χρησιμοποιεί τυχαία τη λέξη nations (και όχι states ή countries). Έτσι, τα όσα λέει καλύπτουν και την παροχή πληροφοριών για αριστερούς Κούρδους στην οργάνωση του Μπαρζανί που για τους Αμερικανούς αντιπροσωπεύει το φιλικό «κουρδικό έθνος»...

47. Αν σβήσουμε από τη φράση του Διευθυντή της CIA κάποιες λέξεις, μπορούμε να διαβάσουμε το πραγματικό της νόημα : «Πρέπει να αυξήσουμε την ικανότητα των US (δηλαδή των ΗΠΑ) να δρουν σε όλο τον κόσμο». Μ' άλλα λόγια, οι ΗΠΑ πρέπει να παγκοσμιοποιήσουν την κυριαρχία τους. Αν, επομένως, πρέπει να τηρηθούν κάποια προσχήματα, τότε η USIC θα πρέπει να είναι σε θέση να δημιουργήσει σε κάποια χώρα μια τρομοκρατική οργάνωση, που θα της επιτρέψει την διείσδυσή της στη χώρα αυτή με πρόσχημα την εξουδετέρωση των τρομοκρατών. Όσοι νομίζουν ότι τα παραπάνω ανάγονται στη σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας, δεν έχουν παρά να αναλογιστούν τα όσα συμβαίνουν στο Κουρδιστάν ή στο Αφγανιστάν.

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΞΕΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

προσοχή της αποκλειστικά στην εξέταση των πληροφοριών απ' όλες τις πηγές, ώστε να προειδοποιεί για πιθανές ξένες τρομοκρατικές επιθέσεις εναντίον αμερικανικών και συμμαχικών [48] συμφερόντων, εγκαταστάσεων και προσωπικού.

Δεύτερον : Ήδη αναπτύσσουμε έναν σημαντικό αριθμό αξιωματικών [49] της DO [50] στις άλλες ηπείρους και αυξάνουμε τον αριθμό των αποσπασμένων στο CTC αξιωματικών, όπου θα εργαστούν κατά της τρομοκρατίας. Ξέρω ότι θα δείξετε κατανόηση αν αποφύγω να αναφέρω σαφείς αριθμούς [51].

Τρίτον : Επεκτείνουμε την πληροφοριακή μας συνδρομή στον τομέα της δυναμικής προστασίας των στρατιωτικών μας εγκαταστάσεων και εντείνουμε τις προσπάθειές μας για την προστασία των κυβερνητικών μας εγκαταστάσεων στις άλλες ηπείρους [52].

Τέλος, αυξάνουμε τις δυνατότητες της USIC να δρα δυναμικά εναντίον των τρομοκρατών σε όλο τον κόσμο [53].

Επιτρέψτε μου ν' ασχοληθώ λίγο περισσότερο μ' αυτό το τελευταίο σημείο. Στο παρελθόν, οι ΗΠΑ έχουν προβεί σε αντίποινα εναντίον τρομοκρατών. Θυμάστε, για παράδειγμα, την επίθεση με πυραύλους Cruise εναντίον του επιτελείου της μυστικής υπηρεσίας του Σαντάμ Χουσεΐν, το 1993, σαν απάντηση για την απόπειρα δολοφονίας του πρώην προέδρου Bush [54].

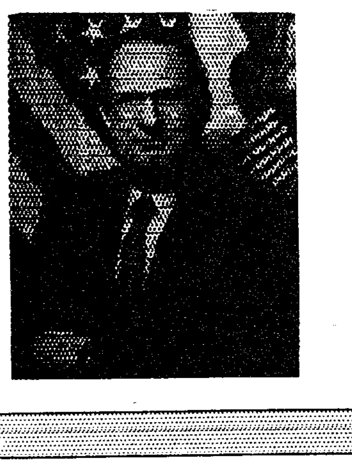
Αυτό που σκοπεύουμε να κάνουμε τώρα είναι να προσφέρουμε στον Πρόεδρο περισσότερες επιλογές δράσης εναντίον των ξένων τρομοκρατών, ώστε να προλαβαίνουμε, να ματαιώνουμε και να νικούμε τη διεθνή τρομοκρατία. Θέλουμε να αυξήσουμε τις επιλογές του Προέδρου να δρα άμεσα εναντίον των τρομοκρατικών ομάδων, είτε για να τις εμποδίσει να φέρουν εις πέρας τα σχέδιά τους, είτε για να προβεί σε αντίποινα εναντίον εκείνων των ομάδων που γνωρίζουμε ότι είναι υπεύθυνες για κάποιες ενέργειες [55].

Και επιτρέψτε μου να τονίσω πως ό,τι κάνουμε θα το κάνουμε με τρόπο σύμφωνο προς τους νόμους αυτού του έθνους, προς τα συμφέροντα αυτού του έθνους και προς τις αξίες αυτού του έθνους. Επιτρέψτε μου, όμως, επίσης, να τονίσω πως, για εκείνους που θα επιτεθούν εναντίον των ΗΠΑ και του λαού τους, δεν θα υπάρχει πουθενά στον κόσμο ασφαλές λιμάνι.

Επιτρέψτε μου, τέλος, να πω ότι, για να είναι αποτελεσματικές όλες αυτές οι προσπάθειες, η USIC θα χρειαστεί τη συνεχή, ισχυρή δικομματική συμπαράσταση που έχει σημαδέψει μέχρι τώρα την εθνική αντιτρομοκρατική προσπάθεια [56].

Συνοψίζοντας, αυτά, που έχω να σας αναφέρω σχετικά με τη μάχη της USIC κατά της τρομοκρατίας, είναι τα εξής : Αποδυόμαστε σήμερα σε μια αποτελεσματική αντιτρομοκρατική προσπάθεια, βασισμένη στις ενέργειες, τόσο τις δικές μας, όσο και των προκατόχων μας. Η προσπάθειά μας αλληλοσυμπληρώνεται με τις προσπάθειες των ευρύτερων εθνικών υπηρεσιών ασφαλείας και αστυνόμευσης. Σας υπόσχομαι ότι θα συνεχίσουμε να την βελτιώνουμε [57].

48. Αυτό το «συμμαχικών», θα πρέπει να απασχολήσει ιδιαίτερα τα κάθε λογής αντικαπιταλιστικά κινήματα χωρών, όπως η Ελλάδα και η Τουρκία.
49. case officers.
50. Directorate of Operations = Διεύθυνση Επιχειρήσεων (Πρόκειται για τις «μάχιμες» και πιο επικίνδυνες μονάδες της CIA).
51. Με άλλα λόγια, οι ΗΠΑ σκοπεύουν να «λατινοποιήσουν» ολόκληρο τον πλανήτη, επεκτείνοντας τις δραστηριότητες της United Fruit. (Θυμίζουμε ότι «United Fruit» ήταν ο τίτλος μιας εταιρίας που στη δεκαετία του 1960 είχε ανοίξει υποκαταστήματα σ' ολόκληρη τη Λατινική Αμερική. Η «United Fruit» δεν ήταν άλλη από την CIA και τα «υποκαταστήματά» της δεν ήταν παρά τα κατά τόπους «σταθμαρχεία» (stations). Για το ρόλο των υποκαταστημάτων της United Fruit, αποκαλυπτικότατο είναι το βιβλίο Inside the Company του πρώην πράκτορα Philip Agee (έχει μεταφραστεί και στα ελληνικά). Ας θυμηθούμε, ακόμη, ότι οι πράκτορες που δολοφόνησαν τον Che Guevara ήταν «υπάλληλοι» αυτής της «εταιρίας». Σήμερα, απ' όσο ξέρουμε, η United Fruit έχει διαλυθεί. Τη θέση της έχουν πάρει μια σειρά από άλλες εμπορικές, τραπεζικές και ασφαλιστικές εταιρείες, που έχουν ανοίξει υποκαταστήματα σε όλες τις χώρες του κόσμου. Στην Ελλάδα, π.χ., πληροφορίες (που μέχρι στιγμής δεν καταφέραμε να επαληθεύσουμε) μιλούν για την American Life Company... Τα σταθμαρχεία της CIA, πάντως, δεν είναι απλοί σταθμοί διοίκησης, αλλά λειτουργούν και σαν σταθμοί υποκλοπής τηλεπικοινωνιών, ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών κλπ.
52. Ιδιαίτερη βαρύτητα στο σημείο αυτό προσδίδουν οι πρόσφατες επιθέσεις σε αμερικάνικες στρατιωτικές εγκαταστάσεις σε χώρες της Μέσης Ανατολής, αλλά και η επίθεση του Movimiento Revolucionario Tupac Amaru στην πρεσβεία της Ιαπωνίας στο Περού (που έγινε τρεις μήνες μετά την διάλεξη του Deutch).
53. Τέτοιου είδους δράση έχει αναπτύξει η CIA και στο παρελθόν. Πρόσφατα (τέλη Δεκέμβρη 1996), είδαμε μιαν ακόμη απόπειρα ανάπτυξης τέτοιας δράσης, όταν ελικόπτερο του «Γραφείου Εναέριας και Δορυφορικής Φωτογράφισης/Χαρτογράφησης» της USIC πέταξε πάνω από τη γιαπωνέζικη πρεσβεία στη Λίμα, με σκοπό την προετοιμασία κάποιας δυναμικής επέμβασης Αμερικανών κομάντος, που, πάντως, μέχρι στιγμής δεν έχει πραγματοποιηθεί.
54. Τελικά, όλοι θυμούνται πως οι πύραυλοι έπληξαν καταφύγια, σκοτώνοντας εκατοντάδες άμαχους Ιρακινούς.
55. Μια τέτοιου είδους επιχείρηση αντιποίνων ήταν και ο βομβαρδισμός, πριν μερικά χρόνια, της Λιβύης.
56. Εδώ, πρέπει να θυμίσουμε την «βαθεία τομή» που επιχείρησε ο John Kennedy στις μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ. Αν και αυτή η «τομή» υπαγορευόταν από την διεθνή κατακραυγή που είχε ξεσπάσει εναντίον των δραστηριοτήτων των Αμερικανών πρακτόρων σε άλλες χώρες και αν και δεν ήταν τόσο «βαθεία», αλλά απλώς έθετε τα πράγματα σε «ρεαλιστική» βάση (βλ. και Noam Chomsky σε πολλά βιβλία και άρθρα του), πολλοί υπεύθυνοι των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ εξακολουθούν να ανατριχιάζουν όταν θυμούνται εκείνη την εποχή. Σήμερα, ωστόσο, το Δημοκρατικό Κόμμα των ΗΠΑ και η κυβέρνηση του Clinton επιτρέπουν στην USIC να κρατάει και να επεκτείνει τα στεγανά της. Πρόσφατο παράδειγμα αποτελεί η λογοκρισία που ασκήθηκε ωμά στις σελίδες του Internet που αφορούσαν την περίφημη «νόσο των βετεράνων του πολέμου του Κόλπου» («αποσύρθηκαν» περισσότερα από 800 έγγραφα που «έθεταν σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια»).
57. Η επανάληψη φράσεων είναι ένα από τα γλωσσικά χαρακτηριστικά του Deutch. Γενικά, το κάθε άλλο παρά λογοτεχνικό ύφος του προδίδει αγωνιώδη προσπάθεια να μην πει περισσότερα απ' όσα πρέπει.

Αντίθετα με τους προκατόχους του, ο John M. Deutch δεν γεννήθηκε στις ΗΠΑ, αλλά στις Βρυξέλλες του Βελγίου (γύρω στα 1930). Το 1945, έγινε Αμερικανός πολίτης. Από τον πρώτο του γάμο έχει τρεις γιους. Σήμερα είναι παντρεμένος με την Pat Lyon. Η μόνιμη διαμονή του βρίσκεται στο Belmont της Μασσαχουσσέτης. →→→

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΞΕΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

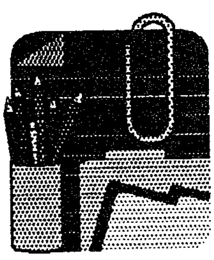
→→→
Σπούδασε στο Amherst College απ' όπου πήρε ΒΑ στην ιστορία και στα οικονομικά και στη συνέχεια στο ΜΙΤ απ' όπου πήρε BS ως χημικός μηχανικός και PhD ως φυσικοχημικός. Ακόμη, έχει ανακηρυχθεί επίτιμος διδάκτωρ του Amherst College, του University of Lowell και του Northeastern University. Είναι «εταίρος» των ερευνητικών ινστιτούτων Sloan Research και Guggenheim και μέλος της επιστημονικής εταιρείας Sigma Xi και της Αμερικανικής Ακαδημίας Τεχνών και Επιστημών.
Έχει διατελέσει μέλος του διοικητικού συμβουλίου του Urban Institute, μέλος και πρόεδρος του «Συμβουλίου για τη Χημεία του Εθνικού Ιδρύματος Επιστημών» (National Science Foundation Advisory Panel for Chemistry), επιμελητής του Μουσείου Καλών Τεχνών της Βοστώνης, μέλος του ΔΣ του Wellesley College, Ακόμη διετέλεσε Διευθυντής Πόρων του Ινστιτούτου Future, μέλος της Trilateral Commission και μέλος του Συμβουλίου του Κυβερνήτη της Μασσαχουσσέτης για την Τεχνολογία και την Οικονομική Ανάπτυξη.
Το 1970 έγινε μέλος του διδακτικού προσωπικού του ΜΙΤ και στη συνέχεια επίκουρος και τακτικός καθηγητής της Χημείας, πρόεδρος του Χημικού Τομέα, Πρύτανις του Τμήματος Θετικών Επιστημών, Κοσμήτωρ και καθηγητής του Ινστιτούτου (δηλαδή του Ινστιτούτου Μεταπτυχιακών Σπουδών).
Έχει επανειλημμένα καταλάβει, επίσης, θέσεις στον κυβερνητικό μηχανισμό : Διευθυντής Ενεργειακής Έρευνας , Γραμματέας Ενεργειακής Τεχνολογίας και Υφυπουργός στο Υπουργείο Ενέργειας. Έχει τιμηθεί με το Μετάλλιο Διακεκριμένων Υπηρεσιών του Υπουργού και με το Μετάλλιο Διακεκριμένων Υπηρεσιών του Υπουργείου (Secretary's Distinguished Service Medal και Department's Distinguished Service Medal). Υπήρξε μέλος του Επιστημονικού Συμβουλίου του Λευκού Οίκου, του Αμυντικού Επιστημονικού Συμβουλίου (Defense Science Board), του Επιστημονικού Συμβουλευτικού Επιτελείου του Στρατού (Army Scientific Advisory Panel), της Προεδρικής Επιτροπής για τις Στρατηγικές Δυνάμεις (President's Commission on Strategic Forces), της Συμβουλευτικής Επιτροπής του Προέδρου για την Ξένη Κατασκοπεία (President's Foreign Intellegence Advisory Board - PFIAB) και της Προεδρικής Επιτροπής Εποπτείας Πυρηνικής Ασφαλείας (President's Nuclear Safety Oversight Committee). Υπηρέτησε, ακόμη, ως σύμβουλος στο Γραφείο Προϋπολογισμού και ως μέλος στην Επιτροπή για την Προστασία και Μείωση των Κυβερνητικών Απορρήτων (Commission on Protecting and Reducing Government Secrecy).
Στην κυβέρνηση Clinton, ανέλαβε καθήκοντα υφυπουργού Άμυνας για τον τομέα Τεχνολογίας και Προμηθειών και στη συνέχεια (μέχρι το Μάρτη του 1994) καθήκοντα Αναπληρωτή Υπουργού Άμυνας.
Στις 10/5/1995 ορκίστηκε ως Διευθυντής της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (Director of Central Intelligence) και ανέλαβε τη διεύθυνση της U. S. Intelligfence Community (USIC) και της Central Intelligence Agency (CIA).

UNITED STATES INTELLIGENCE COMMUNITY

Η «Κοινότητα των Υπηρεσιών Πληροφοριών των Ηνωμένων Πολιτειών» ή U.S.I.C. είναι μια «υπερ-υπηρεσία» κατασκοπείας, στην οποία συμμετέχουν όλες οι αμερικανικές υπηρεσίες συλλογής πληροφοριών που αφορούν ξένες (εχθρικές ή συμμαχικές) χώρες. Στον επίσημο κατάλογο των μελών της περιλαμβάνονται οι :

- Central Intelligence Agency (Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών)
- Defense Intelligence Agency (Υπηρεσία Πληροφοριών Άμυνας)
- National Security Agency (Εθνική Υπηρεσία Ασφαλείας)
- National Reconnaissance Office (Εθνικό Γραφείο Αναγνωρίσεων)
- The Central Imagery Office (Κεντρικό Γραφείο Απεικονίσεων. Είναι το γραφείο εναέριας/ δορυφορικής φωτογράφισης/ χαρτογράφησης και επεξεργασίας των σχετικών στοιχείων)
- Army Intelligence (Υπηρεσία Πληροφοριών Στρατού Ξηράς)
- Naval Intelligence (Υπηρεσία Πληροφοριών Ναυτικού)
- Marine Corps Intelligence (Υπηρεσία Πληροφοριών Σώματος Πεζοναυτών)
- Air Force Intelligence (Υπηρεσία Πληροφοριών Αεροπορίας)
- Department of State (Υπουργείο Εξωτερικών)
- Bureau of Intelligence and Research (Γραφείο Πληροφοριών και Ερευνών)
- Department of Energy (Υπουργείο Ενέργειας)
- The Treasury Department (Υπουργείο Οικονομικών)
- Office of Intelligence Support (Γραφείο Πληροφοριακής Υποστήριξης)
- The Federal Bureau of Investigation (Ομοσπονδιακό Γραφείο Ερευνών).

Η USIC και οι οργανώσεις που την αποτελούν, ωστόσο, δεν είναι οι μόνες μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ που ασχολούνται με την εξουδετέρωση των ανά τον κόσμο επαναστατικών κινημάτων, που από «κομμουνιστικά», έχουν μετονομαστεί σε «τρομοκρατικά» (ιδίως μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ, το 1989).
Πέρα από τις πολυάριθμες άλλες «επίσημες» υπηρεσίες (π.χ. USMCI = United States Military Counter-Intelligence : Στρατιωτική Αντι-Κατασκοπεία των Ηνωμένων Πολιτειών, DECA Program = Development of Espionage, Counterintelligence and Counterterrorism Awareness Program : Πρόγραμμα Ανάπτυξης Κατασκοπικής, Αντικατασκοπικής και Αντιτρομοκρατικής Ετοιμότητας, FBIS = Foreign Broadcasting Information Service : Υπηρεσία Πληροφοριών Ξένων Ραδιοφωνικών Εκπομπών, JIC = Joint Intelligence Center : Μικτό Κέντρο Πληροφοριών... κλπ), υπάρχουν και οι εκατοντάδες «καλυμμένες» (covert action) οργανώσεις, υπηρεσίες και επιχειρήσεις.
Σ' αυτές θα αναφερθούμε σε επόμενα τεύχη.

συνέχεια απ' τη σελίδα 6

Το δικαστήριο συγχώνευσε τις ποινές σε σύνολο 15 μηνών φυλάκισης και 300.000 δραχμές χρηματική ποινή. Και όρισε πως η έφεση θα είχε ανασταλτικό αποτέλεσμα. Η έφεση ασκήθηκε, αλλά ο σύντροφος Β. Θεοδωράκος δεν αφέθηκε ελεύθερος...

Αιτία; Κάποιες ερήμην καταδικαστικές αποφάσεις για χρέη της προηγούμενης 15ετίας στο ΤΕΒΕ. Χρέη που δεν όφειλε !
Έλα, όμως που, μετά τόσα χρόνια, οι σχετικοί φάκελλοι του ΤΕΒΕ είχαν σταλεί στα ... σκουπίδια ! Και βέβαια, η έκδοση των καινούριων σχετικών αποδεικτικών θα έκανε τρεις - τέσσερεις εβδομάδες...
Έλα που και οι σχετικές δικογραφίες είχαν σταλεί από τη δικαιοσύνη για... πολτοποίηση ! Και, βέβαια, χωρίς αυτές, δεν μπορούσε να ζητηθεί ακύρωση...
- Τι γίνεται, λοιπόν, κ. εισαγγελεύ;
- Ασκείστε έφεση.
Ασκεί ο φίλος μας την έφεση και ζητάει, κατά το νόμο , την χορήγηση εισαγγελικής διάταξης για την αναστολή της εκτέλεσης μέχρι την εκδίκαση της έφεσης (που ορίστηκε μετά από 18 μήνες).
- Αυτό θα το αποφασίσει το δικαστήριο, λέει ο εισαγγελέας.
- Πότε;
- Έ, σε μια βδομάδα - δέκα μέρες... Βλέπετε, θα πρέπει να βρεθούν οι δικογραφίες !!!...

Τελικά, η μόνη λύση ήταν : Να πληρωθούν οι ποινές για το ΤΕΒΕ, με την αβέβαιη ελπίδα ότι, μετά την βέβαιη (;) αθώωσή του στο εφετείο, το δημόσιο θα του επιστρέψει τα χρήματα.
Τέλος, λοιπόν, καλό.
Τίποτε ωστόσο δεν είναι καλά :
Τέσσερεις μέρες στην γενική ασφάλεια και μια μέρα στο τμήμα μεταγωγών Πειραιά, με προορισμό τις φυλακές ... Ιωαννίνων (!), πέρασε ο Β. Θεοδωράκος.
Πέντε μέρες κρατούμενος για χρέη που δεν χρωστούσε.
Καταδικασμένος (τουλάχιστον πρωτόδικα) γιατί είχε έναν σουγιά στο αυτοκίνητό του και κάποια γραμμάρια καπνογόνας ουσίας που χρησιμοποιούσε στη δουλειά του («εφέ» σε συναυλίες).
Και, τέλος, ληστεμένος (550.000 δραχμές του πήρε το κράτος)...

Κάποιοι (αρκετοί κι όχι «δικοί μας»), εκεί στα δικαστήρια, μουρμούριζαν :
ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΦΟΝΟ, ΠΑΡΑ ΝΑ ΧΡΩΣΤΑΣ ΣΕ ΤΕΒΕ, ΙΚΑ, ΕΦΟΡΙΑ...

Αλήθεια, πως δικαιολογείται συνταγματικά να φυλακίζεται ένας άνθρωπος επειδή δεν πληρώνει για να πάρει κάποια σύνταξη;
Στο κάτω-κάτω, ο ίδιος δεν θα πάρει σύνταξη. Ο ίδιος ζημιώνεται, αν ζημιώνεται.
Γιατί θα πρέπει να ποινικοποιείται;
Μήπως, επειδή, όπως είναι γνωστό τοις πάσι, ΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΝ, ΟΧΙ ΤΟΥΣ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ, ΣΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΔΕΝ ΧΟΡΗΓΟΥΝ ΟΥΤΕ ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΤΗΣ ΚΗΔΕΙΑΣ ΤΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ;
Κάθε τόσο, άλλωστε, ακούγεται και γράφεται (όχι στα «περιθωριακά», αλλά στα «επίσημα» - ακόμα και στα κρατικά - ΜΜΕ) πως «η προηγούμενη (προσέξτε τη διατύπωση : πάντα, η «προηγούμενη») κυβέρνηση ρήμαξε τα ασφαλιστικά ταμεία και διασπάθισε το δημόσιο χρήμα, που μάζεψαν οι φοροεισπράκτορες».
Κι είναι χιλιάδες οι άνθρωποι που - σαν το σύντροφό μας - περνούν κάθε μέρα απ' τις εισαγγελίες, τα κρατητήρια, τα τμήματα μεταγωγών και τις φυλακές όλης της χώρας για «χρέη προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία»...
Επαναλαμβάνουμε :
ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΝΑ ΜΟΥΡΜΟΥΡΑΝΕ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ, ΗΤΑΝ **ΠΟΛΛΟΙ.**
Μήπως κανείς γνωρίζει την απόσταση απ' το ΜΟΥΡΜΟΥΡΙΣΜΑ μέχρι το **ΟΥΡΛΙΑΧΤΟ**;
(Οπωσδήποτε, η κυβέρνηση και τα πολιτικά κόμματα δεν την γνωρίζουν).

Φυσικά, δεν είναι δυνατόν - και δεν θα πρέπει - να παραβλέψουμε το γεγονός πως «υπεύθυνος», για την όλη ταλαιπωρία του συντρόφου και του γιου του, ήταν ο ... Αναρχικός !
Βέβαια δεν είναι η πρώτη φορά που η όποια πολιτικοκοινωνική δραστηριότητα (π.χ. η διανομή ενός εντύπου ή η διάδοση μιας ιδέας) ποινικοποιείται με όποιον τρόπο βολεύει την εκάστοτε κυβέρνηση.
Οι κρατούμενοι, π.χ., της χούντας - στην Δ' ακτίνα του Κορυδαλλού - θα θυμούνται ασφαλώς τον Αλέκο Αργυροκαστρίτη... Η δράση του ενοχλούσε τους κρατούντες και τα όργανά τους. Δεν έβρισκαν ωστόσο τα στοιχεία που θα τους επέτρεπαν να τον καταδικάσουν για την αντιχουντική του δραστηριότητα.
Τί έκαναν; Τον έκλεισαν μέσα για ... «χρέη προς το δημόσιο» !
Σήμερα, 30 σχεδόν χρόνια μετά τη χούντα, η «σοσιαλιστική» δημοκρατία του Σημιτικού ΠΑΣΟΚ μετέρχεται τις ίδιες ακριβώς μεθόδους : ΣΠΙΛΩΣΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΟΣΩΝ ΤΟΛΜΟΥΝ ΝΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΝ...
Η τακτική αυτή, άλλωστε, δοκιμάστηκε με μεγάλη επιτυχία στις ΗΠΑ ενάντια στους Αφροαμερικανούς και στους Λατινοαμερικάνους μετανάστες. Αν δεν θυμάστε το COINTELPRO ή αν δεν γνωρίζετε ποιός είναι και γιατί βρίσκεται στη φυλακή ο Mumia Abu Jamal ή ο Leonard Peltier, διαβάστε τα όσα λέει ο διευθυντής της CIA στις προηγούμενες σελίδες αυτού του τεύχους. Έχουν ενδιαφέρον...

Λίγες μέρες μόλις, μετά την παραπάνω ιστορία, στις 24/1/97, οι εφημερίδες έγραφαν για τη σύλληψη ενός 15χρονου μαθητή του γυμνασίου. Η ομοιότητα των συνθηκών της σύλληψης του ανήλικου Π.Γ. και τα όσα ακολούθησαν με τα όσα περιγράψαμε πιο πάνω είναι τρανταχτή :
Ο Π.Γ. πήγαινε με το μηχανάκι του στην οδό Μουστοξύδη. Οι αστυνομικοί που είχαν στήσει ενέδρα τον θεώρησαν «ύποπτο» και του έκαναν σήμα να σταματήσει. Ο ανήλικος σταμάτησε. Είχε επάνω του 60 (ο αριθμός δόθηκε από την αστυνομία) αυτοκόλλητα «ανατρεπτικού» περιεχομένου. Από εκεί και πέρα, εκτός από το ότι «δεν είχε άδεια οδήγησης», έγινε έρευνα στο σπίτι του, όπου βρέθηκαν ... ΕΝΑ ΣΦΥΡΙ, ΤΡΙΑ ΚΟΥΤΙΑ ΣΠΙΡΤΑ, ΔΕΚΑΕΝΝΕΑ ΓΚΑΖΕΣ, ΤΡΙΑ ΜΠΟΥΚΑΛΙΑ ΒΕΝΖΙΝΗΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ, ΜΙΑ ΚΟΥΚΟΥΛΑ !!!
Ο 15χρονος οδηγήθηκε στον τακτικό ανακριτή με κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος !!!

Όταν, όμως, το κράτος, η αστυνομία, η' δικαιοσύνη χρησιμοποιούν τέτοια μέσα για να εξοντώσουν 15χρονα παιδιά, τότε - πράγματι - «οι σπασμένες τζαμαρίες» δεν αρκούν για να εμποδίσουν τους κρατικούς ληστές και δολοφόνους...

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Ανάμεσα στ' άλλα, οι εφημερίδες, που ανέφεραν το γεγονός, είπαν ότι στα αυτοκόλλητα που μετέφερε ο ανήλικος γινόταν και λόγος για ΕΝΟΠΛΗ ΚΙΝΗΣΗ.
Εκεί, φανταζόμαστε, θα σκάλωσε και το μυαλό του ανακριτή...
Αν έκανε τον κόπο να διαβάσει το σύνταγμα της χώρας, ίσως να ασκούσε δίωξη κατά των συντακτών του, αφού εκεί ορίζεται πως ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΟΙ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΝ (ΚΑΙ) ΕΝΟΠΛΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ ΚΑΤΟΧΥΡΩΜΕΝΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ ΤΟΥΣ.
Ίσως, όμως, ο ανακριτής να μην γνωρίζει ότι μια απ' αυτές τις «συνταγματικά κατοχυρωμένες» ελευθερίες των ανθρώπων (όλης της γης κι όχι μόνο των υπηκόων του Σημίτη) είναι και η ελευθερία της διάδοσης και διακίνησης των ιδεών και των απόψεων...

Σύμφωνα, πάντως, με τα γραφόμενα των εφημερίδων (π.χ. ΝΕΑ, 24/1/97), ο ανήλικος ήταν «σφίγγα» στην ανάκριση και δεν αποκάλυψε «την προέλευση των όσων βρέθηκαν στο σπίτι του»...
Ε, άει στο διάολο κι ακόμη παραπέρα, ηλίθιοι, αν δεν ξέρετε πού πουλάνε σπίρτα, βενζίνη καθαρισμού ή κουκούλες...

Κι ακόμη, άλλη μια φορά, άει στο διάολο, χαφιέδες, που φτάνετε να συγκρίνετε τα παιχνίδια ενός ανήλικου παιδιού (ένα αεροβόλο πιστόλι σκοποβολής) με τον οπλισμό των οργάνων της εξουσίας...

Γιατί ο χαρακτηρισμός «χαφιέδες»; Μα, γιατί έχετε πλήρη επίγνωση του γιατί γράφετε, όπως γράφετε...

Την ίδια, πάντως, μέρα - στις 24/1/97 - το κράτος απελευθέρωνε τον Σπύρο Δαπέργολα που είχε φτάσει στα έσχατα όρια της αντοχής του από την απεργία πείνας (από τις 9/11/96) και δίψας (από τις 19/1/97).

Παρά την απελευθέρωσή του, ωστόσο, η χαρά μας μένει μισή.
Το κράτος δεν επέδειξε και δεν απέδειξε ούτε την ευαισθησία, ούτε τη συνέπειά του.
Υποχώρησε μπροστά στην πίεση που δημιούργησε η κινητοποίηση κάποιων ανθρώπων.

Αξίζει - έστω και μόνο για ιστορικούς λόγους - να αναφέρουμε ένα θαυμάσιο άρθρο του Παντελή Μπουκάλα στην Καθημερινή, που, εκτός των άλλων, δείχνει πως δεν είναι όλοι οι δημοσιογράφοι «αλήτες και ρουφιάνοι»...
Και πράγματι, οι γενικεύσεις του προηγούμενου στυλ, δεν είναι απλώς λαθεμένες... Είναι και φασιστικές. Τουλάχιστον τόσο φασιστικές, όσο και ο αφορισμός πως «Όλοι οι Αναρχικοί είναι εγκληματίες».

Από την άλλη μεριά, η απελευθέρωση του κρατούμενου «για λόγους ανθρωπιστικούς» και όχι επειδή ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΠΕΤΑΣΣΑΝ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ, δείχνει την ασυνέπεια της εξουσίας προς τις αυτοδεσμεύσεις της.
Θα πρέπει, τέλος, να τονίσουμε - έστω κι αν, τη στιγμή αυτή, ακουγόμαστε κάπως «παράφωνοι» - τους κινδύνους που εγκυμονεί αυτό το είδος απελευθέρωσης κρατικών αιχμαλώτων (είτε πρόκειται για κοινωνικούς αγωνιστές, είτε πρόκειται για Αναρχικούς συντρόφους, είτε πρόκειται για οποιουσδήποτε άλλους)... Ο νοών νοείτω.

Στο μεταξύ, από τις 20/1/97, δικάζεται και πάλι ο Γιώργος Μπαλάφας. Αθώος, ξανακάθεται στο εδώλιο του μικτού ορκωτού, ύστερα από «έφεση υπέρ του νόμου» που άσκησε η εισαγγελική αρχή, προφανώς ενοχλημένη από την αθώωσή του.
Με ψευδομάρτυρες, στοιχεία από άλλες δικογραφίες κι άλλα βρώμικα τεχνάσματα, ο εισαγγελέας της έδρας, Λ. Καράμπελας, πασχίζει να εξοντώσει τον άνθρωπο που κατηγορείται ότι «δολοφόνησε» τον συνάδελφό του, Γιώργο Θεοφανόπουλο, την 1/4/1984.
Έχουμε ξαναγράψει σ' ετούτο το έντυπο για τον Θεοφανόπουλο... Δεν χρειάζεται να τα επαναλάβουμε. (Θυμίζουμε ενδεικτικά : «τροχαίο» του Αλέκου Παναγούλη, διώξεις για τις καταλήψεις σπιτιών το 1981, σκάνδαλα με ναρκωτικά κλπ...).
Εκείνο, που θα πρέπει, πάντως, να πούμε, είναι πως στην περίπτωση του Γιώργου Μπαλάφα έχουν παρέμβει οι «αντιτρομοκρατικοί» μηχανισμοί των ΗΠΑ.
Έτσι, αντί για άλλο σχολιασμό της υπόθεσης Μπαλάφα (εν όψει μάλιστα του ότι την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, η δίκη δεν έχει ακόμη τελειώσει), προτιμήσαμε να συμπεριλάβουμε στο τεύχος αυτό το κείμενο της «αντιτρομοκρατικής» διάλεξης του διευθυντή της CIA, John Deutch. Και επειδή σχετίζεται με την υπόθεση του Γιώργου, αλλά και επειδή - όπως δείχνουν τα πράγματα - σχετίζεται άμεσα και με τις επικείμενες εξελίξεις στη χώρα μας, στα πλαίσια του τομέα της «αντιτρομοκρατίας», δηλαδή της εξουδετέρωσης των κοινωνικών αντιστάσεων στις επιταγές της νέας τάξης και των ντόπιων επιστατών της.

Βέβαια, είναι γνωστό πως οι πολιτικοί μας (όλων των αποχρώσεων) τρομοκρατούνται όταν ακούν περί Μπαλάφα και - φυσικά - πασχίζουν (μέσω των ΜΜΕ) να μας μεταδώσουν τον τρόμο τους.
Μόνο απέναντι στους δικούς μας τρόμους (της ανεργίας, της πείνας, της δικαστικής εξόντωσης, του θανάτου μας απ' τα βόλια των οργάνων τους) μένουν ατάραχοι.
Ακόμη και με το ενδεχόμενο της διαρροής ραδιενέργειας απ' τον Δημόκριτο (όπως αναφέρθηκε στην βραδυνή - Κυριακή, 26/1/97, ώρα 23.30' - εκπομπή του New Channel, όπου συμμετείχε κι ο γνωστός από παλιά Γιάννης Κανελλάκης) δεν ιδρώνει το αυτί των «τρομοκρατούμενων» ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΩΝ.

Δεν το ξεχάσαμε και δεν το θεωρούμε ασήμαντο. Απλά, μέσα στη δίνη της επικαιρότητας, δεν το γράψαμε. Από τις 2/11/1996, κυκλοφορεί κάθε βδομάδα η ΚΟΝΤΡΑ. Πρόκειται για τη νέα εφημερίδα που ξεκινάει από το χώρο της ΣΑΚΕ και κάνει δειλά - δειλά τα βήματά της στον χώρο της αντιεξουσίας. Η λέξη-κλειδί, δηλαδή το «δειλά-δειλά», δεν σημαίνει αναγκαστικά «προσποιητά», όπως ακούσαμε κάποιους να λένε. Εμείς προτιμάμε να το μεταφράζουμε «συνετά»... (Ιδίως, επειδή έχουμε υπ' όψη μας κάποια άλλα «θαρραλέα», αλλά γιαλαντζή βήματα άλλων εντύπων...). Έστω και καθυστερημένα ευχόμαστε στην ΚΟΝΤΡΑ κάθε επιτυχία.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

→→→
«Ακόμα και χρήση βίας σε έδαφος ξένων χωρών προκειμένου να συλλάβουν όσους θεωρούν «τρομοκράτες» και βρίσκονται σε τρίτες χώρες που αρνούνται να τους παραδώσουν στις αμερικανικές αρχές θεωρούν ότι μπορούν να χρησιμοποιούν οι ΗΠΑ, σύμφωνα με απόρρητα έγγραφα της κυβέρνησης Κλίντον.
Όπως αποκαλύφθηκε με τον κατά λάθος αποχαρακτηρισμό ενός εγγράφου που υπεγράφη από τον πρόεδρο Κλίντον στις 21 Ιουλίου 1995, «αν δεν βρούμε επαρκή συνεργασία εκ μέρους ενός κράτους, που δίνει άσυλο σε έναν τρομοκράτη την έκδοση του οποίου επιδιώκουμε, θα λάβουμε τα κατάλληλα μέτρα ώστε να επιβάλουμε τη συνεργασία».
Η παράγραφος που αναφέρεται στο συγκεκριμένο θέμα ήταν χαρακτηρισμένη «απόρρητη». Κατά λάθος όμως δόθηκε στη δημοσιότητα μαζί με άλλες παραγράφους που είχαν χαρακτηριστεί «αδιαβάθμητες».
Στο έγγραφο επισημαίνεται ακόμη ότι «η πολιτική των ΗΠΑ είναι να μην κάνει παραχωρήσεις σε τρομοκράτες».
Χαρακτηρίζεται ακόμη η τρομοκρατία ως «εν δυνάμει απειλή για την εθνική ασφάλεια καθώς και εγκληματική πράξη» εναντίον της οποίας η αμερικανική κυβέρνηση «θα εφαρμόσει όλα τα κατάλληλα μέσα».
Πολλοί είναι αυτοί που χαρακτηρίζουν τις θέσεις που περιλαμβάνει το έγγραφο αυτό ως επαναβεβαίωση της αμερικανικής πολιτικής.
«Ο νόμος στο θέμα αυτό ήταν σταθερός από το 1880, όταν η ομάδα Πίνκερτον πήγε στο Περού, άρπαξε εκεί έναν φυγάδα και τον έβαλε σε ένα πλοίο για το Σαν Φρανσίσκο. Ο νόμος σε γενικές γραμμές λέει ότι το δικαστήριο δεν ερευνά τον τρόπο και τα μέσα με τα οποία ο κατηγορούμενος οδηγείται στο ακροατήριο», λέει ο δικηγόρος Λόρενς Μπαρτσέλα ο οποίος έχει συνεργασθεί σε υποθέσεις τρομοκρατίας με την εισαγγελία της Ουάσιγκτον.
Στο παρελθόν οι αμερικανικές υπηρεσίες έχουν απαγάγει από ξένες χώρες ανθρώπους που διώκονται στις ΗΠΑ για τρομοκρατία ή για λαθρεμπόριο ναρκωτικών. Όμως ύστερα από διένεξη με το Μεξικό, τον Νοέμβριο του 1994 υπεγράφη συμφωνία, βάσει της οποίας απαγορεύονται τέτοιες πρακτικές. Αν και φαινομενικά η απόφαση του Μπιλ Κλίντον έρχεται σε αντίθεση με τη συμφωνία αυτή, στέλεχος του Λευκού Οίκου επισήμανε ότι η συμφωνία έχει εφαρμογή μόνο ανάμεσα στις ΗΠΑ και το Μεξικό. Το έγγραφο δίνει στις ΗΠΑ το δικαίωμα να συλλαμβάνουν τρομοκράτες στον υπόλοιπο κόσμο.
(Ασσ. πρες) «
Τα παραπάνω μετέδωσε το Associated Press και αναδημοσίευσε η ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ στις 6/7/97.
Όπως είδαμε στις προηγούμενες σελίδες (7-14), δεν χρειάζεται να υποκλέψει κανείς «απόρρητα έγγραφα» για να μάθει τις διαθέσεις της κυβέρνησης των ΗΠΑ και των πρακτόρων της απέναντι σε όσους αγωνίζονται για την ελευθερία....
Τις ομολογούν ή μάλλον ΤΙΣ ΔΙΑΛΑΛΟΥΝ ΟΙ ΙΔΙΟΙ σε κάθε ευκαιρία !

Το θέμα, ωστόσο, δεν είναι το τι λένε οι Αμερικανοί.
Το θέμα είναι τι καταλαβαίνουν οι υπόλοιποι.

Κάποιοι απ' αυτούς τους υπόλοιπους, πάντως, καταλαβαίνουν και πολλά και πολύ καλά...
Όπως, π.χ. ο Γιώργος Μπαλάφας... Που τα καταλαβαίνει στο ίδιο του το πετσί.

Τα καταλαβαίνουν, φυσικά, κι οι βασανιστές - δικαστές του... Μόνο που τα καταλαβαίνουν αλλοιώς.
Και μεθοδεύουν την εξόντωση του Γιώργου Μπαλάφα, όπως έχουν μεθοδεύσει την εξόντωση τόσων και τόσων ανθρώπων, που μοναδικό τους έγκλημα ήταν το ότι δεν ήταν αρεστοί στο αμερικανόδουλο ελληνικό κατεστημένο, είτε αυτό ήταν γαλάζιο, είτε πράσινο...

Έτσι, οι δικαστές αποφάσισαν να εξαρτήσουν την απόφασή τους από ...άλλη δίκη, που εκκρεμεί, μόνο και μόνο για να μην αθωώσουν τον Γιώργο Μπαλάφα.
Κι ύστερα σου λένε για «ανεξαρτησία της δικαιοσύνης»...
Και καλά να το λέει ο Ευάγγελος...
Έλα, όμως, που το υποτονθυρίζουν και κάποιοι «αριστεροί»...

Κάτι τέτοια είδαν κάποιοι σύντροφοι κι αποφάσισαν να μην τιμήσουν με την παρουσία τους το τριμελές εφετείο που θα τους δίκαζε σε δεύτερο βαθμό για την κατάληψη του Πολυτεχνείου του 1995.
Σωστή απόφαση.
Με ποιό δικαίωμα, τρεις «κύριοι» (ο πρόεδρος λεγόταν Βαλμαντής, ο φαλακρός λεγόταν Φούκας κι είχε κάνει κι ανακριτής σε υποθέσεις «τρομοκρατίας»; του τρίτου δεν μάθαμε ακόμη το όνομα, ξέρουμε όμως πως αντικατέστησε την τελευταία στιγμή κάποια δικαστίνα που αντικαταστάθηκε για άγνωστους - και προφανώς υπόπτους λόγους) δικάζουν; Εν ονόματι τίνος;
Μα - θα πούνε κάποιοι - «με το δικαίωμα που τους δίνει το σύνταγμα του ελληνικού κράτους, στο όνομα του λαού της χώρας...»
Ποιοί έφτιαξαν, ωστόσο, αυτό το «σύνταγμα»; Μήπως το έφτιαξε ο λαός της χώρας;
ΟΧΙ. Το φτιάξανε οι «ειδικοί», οι δικαστές, οι εισαγγελείς, οι δικηγόροι (και μάλιστα όχι όλοι, αλλά εκείνοι οι δικαστές, εισαγγελείς και δικηγόροι που από τη σύσταση αυτού του κράτους γλύφαν και γλύφουν την εξουσία και τους εκάστοτε εκπροσώπους της).
Το κόψαν και το ράψανε, λοιπόν, στα μέτρα αυτής της εξουσίας.
Ύστερα, ήρθαν οι πολιτικάντηδες. Όλων των αποχρώσεων. Κι ο λαός, κάτι με το καρότο (δικαιώματα κι ελευθερίες λέει...) κάτι με το ραβδί (η ψήφος είναι πάντα υποχρεωτικό δικαίωμα), κάτι με την ωμή φοβέρα («Καραμανλής ή τάνκς»), το ψήφισε, χωρίς βέβαιως να γνωρίζει τι ψηφίζει (πίστευε ο έρμος πως άμα θα φεύγανε οι συνταγματαρχαίοι και θα ξεκουμπιζότανε ο βασιλιάς, δεν θα του κάθοταν άλλος στον σβέρκο).
Κι αφού, λοιπόν, το ψήφισε, νομιμοποίησε τον κάθε «κύριο δικαστή» να τον δικάζει «εν ονόματι του», στ' όνομα δηλαδή του ίδιου του δικαζόμενου λαού...
Αν ήταν μόνο οι Αναρχικοί που δικάζονται, το πράγμα θα μπορούσε ίσως να μπαλωθεί.
«Τον λαό τον εκπροσωπεί η πλειοψηφία του», θα έλεγαν οι «δημοκράτες»...
Όμως - και αναφέρουμε τελείως ενδεικτικά - μόνο στη διάρκεια του τελευταίου μήνα οι «κύριοι δικαστές» : ΚΡΙΝΑΝ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΕΣ ΕΠΤΑ (τόσες μετρήσαμε) ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ. ΔΙΚΑΣΑΝ ΠΑΝΩ ΑΠΌ 50 ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΕΠΕΙΔΗ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΣΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΑΥΤΕΣ (που με το ίδιο ακριβώς σύνταγμα θεωρούνται δικαίωμα), ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΑΝ ΚΙ ΑΛΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΣΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗ, ΑΛΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΞΑΛΑΦΡΩΣΑΝ ΑΠΌ ΛΕΦΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΣΣΕΥΑΝ. ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΣΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΕΠΕΙΔΗ ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΣΑΝ ΦΟΡΟΥΣ (δεν κατέβαλαν δηλαδή τους μισθούς των «κυρίων δικαστών»)... ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ... «ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ» !!!

Η δίκη των συντρόφων άρχισε το πρωί της Δευτέρας, 3 Φλεβάρη 1997, στην Αίθουσα των Γυναικείων Φυλακών Κορυδαλλού.
Αφού το σύνταγμα δίνει στους «κυρίους δικαστές» το δικαίωμα να δικάζουν - ως «ανεξάρτητοι» - όπου τους γουστάρει...
Βέβαια, δεν δικάζονταν όλοι οι σύντροφοι (που είχαν αιχμαλωτιστεί στις 18/11/95) μαζί.
Δικάζονταν μόνο 80 που ανήκαν στις πρώτες τέσσερεις ομάδες των πρώτων 140 που είχαν καταδικαστεί πρωτόδικα, πάλι καθ' ομάδες, από τους «κυρίους δικαστές» του αυτοφώρου...
Αφού το σύνταγμα επιτρέπει στους «κυρίους δικαστές» να δικάζουν όποτε και όπως τους γουστάρει...
Απ' τους 80 δικαζόμενους, οι 59 «τίμησαν» με την παρουσία τους το δικαστήριο (ίσως γιατί φοβήθηκαν... ίσως γιατί την πάτησαν... ίσως γιατί πιστέψαν πως θα «καθαρίσουν»...).
Τέτοια τιμή και από τέτοιους λόγους αξίζει βέβαια σε τέτοιους θεσμούς...

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Το κατηγορητήριο ήτανε κοινό. Οι μάρτυρες κατηγορίας, εκτός από κοινοί (για όλους τους κατηγορούμενους), ήτανε και κοινότυποι στην άγνοιά τους για τα πραγματικά γεγονότα που είχαν διαδραματιστεί το βράδυ της 17 προ2 18 Νοέμβρη του 1995 : «Δεν είδαμε κανέναν. Δεν ακούσαμε κανέναν. Δεν μάθαμε τίποτε για κανέναν...».
Κι όμως... Το δικαστήριο (με την άδεια του συντάγματος, φυσικά) άλλους τους αθώωσε κι άλλους τους καταδίκασε...
Αφού οι «κύριοι δικαστές» έχουν το δικαίωμα να γουστάρουν ή να μην γουστάρουν φάτσες..

Στη διάρκεια της πρώτης διαδικασίας, στο αυτόφωρο, πολλές εφημερίδες είχαν χαρακτηρίσει τη δίκη από **παρωδία** μέχρι **κωμωδία**.
Ο ίδιος χαρακτηρισμός αρμόζει και στην διαδικασία που ξεκίνησε στις 3/2/97 στο εφετείο. Η οποία σοβαροφάνεια των δικαστών, του εισαγγελέα και των παρισταμένων κατηγορουμένων δεν μπορεί να ανατρέψει την εικόνα μιας δίκης **σκοπιμότητας**.

Ακόμη και το τελικό αποτέλεσμα της δίκης, **26 αθώοι - 33 ένοχοι** (για 2 αδικήματα), δεν είναι δυνατόν να καλύψει τη γελοιότητα του θεσμού και των φορέων του.
Η ποινή, **12 μήνες με 4ετή αναστολή**, είναι ένα ακόμη καρφώτο της εξουσίας προς τους παριστάμενους κατηγορούμενους, αρχικά καταδικασμένους σε φυλάκιση 40 μηνών (χωρίς αναστέλλουσα δύναμη της έφεσης για πολλούς από αυτούς).

Όσοι κατηγορούμενοι δεν παρέστησαν δικαιολογημένα (καμμιά 10ριά), πήραν αναβολή επ' αόριστο.

Υπήρξαν, ωστόσο, και κάποιοι που συνειδητά ΑΡΝΗΘΗΚΑΝ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΟΥΝ ΣΤΟ ΣΤΗΜΕΝΟ ΑΠΌ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΘΕΑΤΡΟ.
Εκεί, το δικαστήριο έδειξε το άλλο πρόσωπό του...
Αρνήθηκε να εξετάσει την αίτησή τους να κηρυχθεί άκυρη η προδικασία κι η διαδικασία του αυτοφώρου.
Δεν πα' να λένε οι νόμοι πως «το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να εξετάζει αυτεπάγγελτα» τις ματσαραγγιές των δικαστών...
Δεν πα' να κυρώνει η ελληνική βουλή «δια νόμων» συμβάσεις επί συμβάσεων περί «προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων», των «ελευθεριών» και δε συμμαζεύεται...
Οι «κύριοι δικαστές», «στο όνομα του λαού», τα γράφουν όλα αυτά στα παλιά τους τα παπούτσια.

Όχι.
Σκοπός μας δεν είναι η καταμέτρηση των επαναστατικών δαφνών του καθενός.
Αυτό, ελπίζουμε ότι δεν θα το κάνουν ούτε οι επερχόμενες γενιές.
Σκοπός μας είναι η ανατροπή αυτής της ανορθολογικής κατάστασης που επικρατεί στα σύγχρονα κρατικά σχήματα και που - οπωσδήποτε με μια σαρκαστική διάθεση - εξακολουθεί να αυτοκαλείται (και δυστυχώς να αποκαλείται από αρκετούς) «δικαιοσύνη».
Ο νοών νοείτω.

Τα υπόλοιπα, είναι λίγο-πολύ γνωστά, όπως άλλωστε ήταν αναμενόμενο :
Οι εφέσεις των «αδικαιολογήτως» (αλλά λογικά σκεπτομένων) απόντων απερρίφθησαν ως «ανυποστήρικτες».
Φυσικά, οι ακυρότητες τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της κατ' έφεση διαδικασίας εξακολουθούν να εκκρεμούν.

Την ίδια στιγμή, οι αστυνομικοί - με την άδεια και πάλι του συντάγματος της χώρας - έδερναν τους ναυτεργάτες, άνοιγαν τα κεφάλια των καθηγητών και κατέστρεφαν τα μέσα παραγωγής των αγροτών, προς δόξαν του πράσινου σοσιαλισμού...

Άργησε να κυκλοφορήσει κι αυτή τη φορά το τεύχος.
Οι λόγοι, βέβαια, καθαρά οικονομικοτεχνικοί.
Πολλά είναι τα «παραλειπόμενα»...
Ελπίζουμε, ότι στο μέλλον θα πάνε όλα καλύτερα.
Ίσως επειδή πέρα απ' αυτή την ελπίδα, δεν μας μένει και τίποτε άλλο...

ΦΥΣΙΚΑ, στο τέλος η νίκη θα είναι δική μας.
Θα είναι η νίκη των ανθρώπων ενάντια στην απάνθρωπη εξουσία.
Όσο για τους λογής-λογής φορείς της εξουσίας, ήδη το ξέρουν πως είναι καταδικασμένοι να διαλυθούν μέσα στις επερχόμενες ιστορικές εξελίξεις.
Στο κάτω-κάτω, ο μόνος «νόμος» που ισχύει, είναι πως η ζωή δεν γυρίζει πίσω.

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΣΤΙΣ 11 ΜΑΡΤΗ 1997 ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ ΘΑ ΔΟΘΕΙ Η ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ».

Η πρώτη συνάντηση <u>Ανέργων - Υποαπασχολούμενων</u> θα γίνει στο <u>Πολυτεχνείο</u> (κτίρια Πατησίων) <u>Παρασκευή, 14 Φεβρουαρίου 1997</u> (ώρα 6 μ.μ.).

(Η συγκεκριμένη αίθουσα θα έχει ανακοινωθεί στις εισόδους).

* *Βέβαια, η παραπάνω ανακοίνωση είναι πια παρωχημένη. Ελπίζουμε, ωστόσο, στο επόμενο τεύχος να έχουμε ρεπορτάζ απ' την συνάντηση.*

Η άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος κάποιων φουκαράδων - επειδή διοργάνωναν "παράνομα" στοιχήματα - από το ΚΡΑΤΟΣ - ΤΖΟΓΑΔΟΡΟ, δεν χρειάζεται σχόλια...
ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΔΡΑΣΗ !!!

Στο προηγούμενο τεύχος (της 30-12-1996) είχαμε αναφέρει πως στην **ΙΣΠΑΝΙΑ** η κατάσταση εμφανιζόταν ιδιαίτερα οξυμένη, λόγω των κινητοποιήσεων των **ΒΑΣΚΩΝ**, που - παρά την άγρια καταπίεση που υφίστανται - εξακολουθούν να αγωνίζονται ★★★ Σκοπεύαμε να αναφερθούμε με περισσότερες λεπτομέρειες στον αγώνα αυτόν σε κάποιο επόμενο τεύχος ★★★ Δεν προλάβαμε ★★★ Η επικαιρότητα μας πρόλαβε στις 10-2-1997 ★★★ Η έκρηξη ενός παγιδευμένου αυτοκινήτου στον «Κήπο της βασίλισσας» (Jardín de la Reina : Ένα απ' τα πλούσια προάστεια της Γρανάδας, όπου κατοικούν κυρίως στρατιωτικοί και ανώτεροι κρατικοί υπάλληλοι, κάτι σαν του Παπάγου), με αποτέλεσμα τον θάνατο ενός και τον τραυματισμό οκτώ ατόμων... Η εκτέλεση του δικαστή του ανωτάτου δικαστηρίου Rafael Martinez Emperador, το ίδιο πρωί στη Μαδρίτη... ★★★ Δεν ήταν οι εξελίξεις «κεραυνοί εν αιθρία» ★★★ Τις περιμέναμε - όπως τις περίμεναν όλοι όσοι παρακολουθούσαν τί γινόταν στην τόσο μακρινή - σύμμαχο στο ΝΑΤΟ και συνεταίρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση - χώρα ★★★ Το Δεκέμβρη που μας πέρασε, οι ισπανικές εφημερίδες επί 15 τουλάχιστον μέρες αφιέρωναν τα πρωτοσέλιδά τους στην υπόθεση των «εγγράφων του Cesid», δηλαδή της ισπανικής υπηρεσίας πληροφοριών, που αφορούσαν τις δολοφονίες δεκάδων αγωνιστών της Euskadi ta Askatasuna (ΕΤΑ) από μέλη των παρακρατικών GAL (Grupos de Acción Libertadores = Απελευθερωτικές Ομάδες Δράσης) και την εμπλοκή - αν όχι άμεση συνενοχή - στις δολοφονίες αυτές του πρώην «σοσιαλιστή» πρωθυπουργού Felipe González και μελών της κυβέρνησής του ★★★ Οι συνεχιζόμενες κρατήσεις του δεσμοφύλακα Ortega-Lara, του βιομήχανου Delclaux και άλλων από την ΕΤΑ, η φυλάκιση εκατοντάδων Βάσκων στις πιο άθλιες φυλακές του ισπανικού κράτους, η μαζική αντίσταση των νέων των βασκικών πόλεων που εκδηλωνόταν - ήδη απ' τον περασμένο Νοέμβρη - με κάψιμο αυτοκινήτων, τραπεζών, ένοπλες επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα (κατά μέσον όρο σημειώνονταν 4-5 τέτοιες επιθέσεις κάθε μέρα) κλπ. ενέργειες που δεν περνούσαν ούτε στα «ψιλά» των ισπανικών εφημερίδων, δεν άφηναν καμμιά αμφιβολία για το επικείμενο του «μεγάλου κτυπήματος» ★★★ Λίγες ώρες πριν τις επιθέσεις της 11-2-1997, ο «Tico» Eugenio Aranburu, στέλεχος της Herri Batasuna (του «πολιτικού σκέλους» της ΕΤΑ) βρισκόταν κρεμασμένος στο κελί του, λίγες ώρες πριν αρχίσει η δίκη του στο ανώτατο δικαστήριο της Μαδρίτης... ★★★ Τρεις μέρες νωρίτερα, ένας άλλος Βάσκος, ο José María Aranzamendi, στέλεχος της ΕΤΑ και προφυλακισμένος, είχε «αυτοκτονήσει» με τον ίδιο τρόπο ★★★ Όλα τα παραπάνω - κι η απαρίθμηση είναι κάθε άλλο παρά εξαντλητική - δεν άφηναν κανένα περιθώριο ★★★ Τώρα, «η κοινή γνώμη της Ισπανίας θρηνεί», ενώ «σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος της χώρας καταδικάζει την τρομοκρατία». Το ίδιο και οι απανταχού της γης εξουσιαστές... ★★★ Στις 12-2-1997, η ΕΤΑ ξαναχτύπησε. Εκτελώντας έναν ακόμη κυβερνητικό αξιωματούχο, στην Tolosa ★★★ Τις ίδιες ώρες, στο **ΠΕΡΟΥ**, η κυβέρνηση του Alberto Fujimori δείχνει τα πρώτα σημάδια υποχώρησης κι αρχίζει διάλογο με τους αντάρτες του **MOVIMIENTO REVOLUCIONARIO TUPAC AMARU** για την απελευθέρωση των 72 ομήρων που εξακολουθούν να κρατούνται στην ιαπωνική πρεσβεία, ενώ - όπως (κατά σύμπτωση;) συνέβη και στο Μεξικό - πλησιάζουν οι προκηρυγμένες προεδρικές εκλογές κι ο κυριότερος αντίπαλος του Fujimori, ο (πρώην Γ.Γ. του ΟΗΕ) Javier Pérez de Cuellar, καταγγέλλει πως η «κρίση των ομήρων» παρατείνεται τεχνητά από την περουβιανή κυβέρνηση «για προεκλογικούς λόγους» ★★★ Στην Βόρεια **ΚΥΠΡΟ** - όπως και στην Ελλάδα (σύμπτωση !) - οι Τουρκοκύπριοι καθηγητές της μέσης εκπαίδευσης προχωρούν απ' τις αρχές του Φλεβάρη σε απεργιακές κινητοποιήσεις, ενώ στο Νότιο τμήμα του νησιού (το «ελεύθερο»), ο Γλαύκος Κληρίδης τιμά την επέτειο του θανάτου του Χίτη κι ΕΟΚΑβητατζή Γρίβα, επαναφέροντας αθρόα όσους διώχτηκαν μετά το πραξικόπημα της 15-7-1974 σε καίριες θέσεις του κρατικού μηχανισμού ★★★ Στην γειτονική **ΑΛΒΑΝΙΑ**, οι πολίτες την καταβρίσκουν με τον καπιταλισμό που τους άρπαξε - με τις ευλογίες της Διεθνούς Τράπεζας, του ΟΟΣΑ, του ΔΝΤ κλπ. - ακόμη και τα σώβρακα κι ετοιμάζονται - κατά την ελληνική «σοσιαλιστική» κυβέρνηση - να αυτοκτονήσουν πέφτοντας πάνω στις σφαίρες των «μεταβατικών αποσπασμάτων» στα νότια σύνορα της χώρας τους ★★★ Στη **ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ**, από την άλλη, η αντιπολίτευση κινείται - όπως και στη **ΣΕΡΒΙΑ** - για ν' ανατρέψει τους εκεί «σοσιαλιστές ★★★ Την ίδια ώρα, στην **ΕΛΛΑΔΑ**, οι χιτλερικοί του Μιχαλολιάκου διαδηλώνουν για τα Ίμια (30-1-1996), οι «αναδιοργανωτές» της ΟΑΚΚΕ αγωνίζονται ενάντια στους πρώτους, αλλά και ενάντια στα μπλόκα της «σοσιαλφασιστικής» αγροτιάς (χωρίς κανείς να τους σπάζει - τους ΟΑΚΚΕδες - στο ξύλο, κι ο Φραγκίσκος Παπαγεωργίου (ο φύρερ της ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑΣ) κάνει εγκαίνια (στις 13-2-1997) στο ανακαινισμένο VENUS (της οδού Κοδριγκτώνος) που τώρα πια θα λέγεται ΠΑΛΑΤΙ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ, με νέες κότες και φτερά ★★★ Παράλληλα, «νεαρά άτομα» - προφανώς αλληλέγγυα στα θύματα των Πυραμίδων της Αλβανίας - καίνε τράπεζα στην Φωκίωνος Νέγρη ★★★ «Τρεις αδελφάδες είμασταν. Κι οι τρεις εκσυγχρονισμένες. Τη μια την πήρε δάσκαλος. Την άλλη ένας αγρότης. Την τρίτη την καλύτερη τη μάζεψε η κλούβα», όπως έγραψε το ΠΟΝΤΙΚΙ...

Δεν είναι η πρώτη φορά

στην ιστορία

που ο φασισμός προσπαθεί

να στρέψει

τη μια κοινωνική ομάδα

ενάντια στην άλλη...

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

(απεργών - ανέργων - μεταναστών - απόκληρων)

ΑΣ ΕΙΝΑΙ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ

ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ !!!